

2981. Zakon o veterinarstvu, stran 5045.

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

UKAZ
o razglasitvi zakona o veterinarstvu

Razlašam zakon o veterinarstvu, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 20. decembra 1994.

Št. 012-01/94-168

Ljubljana, dne 28. decembra 1994.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

ZAKON O VETERINARSTVU

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa živalske kužne bolezni, predpisuje ukrepe za njihovo preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje ter veterinarskosanitarno preventivo, določa najmanjši obvezni obseg varstva živali pred kužnimi boleznimi in način njegovega financiranja, ureja veterinarsko službo, njeno organizacijo, zagotavljanje in izvajanje, pravice in obveznosti državnih organov ter inšpekcijsko nadzorstvo, ki ga opravlja veterinarska inšpekcija.

2. člen

(namen veterinarstva)

Veterinarstvo je namenjeno:

- varovanju in izboljševanju zdravja živali;
- zaščiti zdravja živali pred kužnimi in drugimi boleznimi;
- ugotavljanju, diagnosticiranju in zdravljenju bolnih živali;
- zagotavljanju ukrepov za varstvo prebivalstva pred zoonozami s preprečevanjem in zatiranjem teh bolezni pri živalih in preprečevanjem prenašanja teh bolezni na ljudi;
- zagotavljanju higienske ustreznosti surovin in živil živalskega izvora ter skrbi za higiensko ustreznost živil, krmil in vode za napajanje živali, ki ni pod nadzorstvom zdravstvene službe (v nadaljnjem besedilu: voda za napajanje);

- zagotavljanju nemotene reprodukcije živali z vidika zdravstvenega varstva živali;
- varstvu in izboljševanju okolja in higienskih razmer ter ugotavljanju ustreznosti živalskega okolja z vidika zdravstvenega varstva živali;
- veterinarski prosveti in vzgoji imetnikov živali in prebivalstva;
- zaščiti živali pred mučenjem in skrbi za dobro počutje živali.

3. člen

(pravice in dolžnosti imetnikov živali)

- (1) Vsakdo ima pravico do zdravstvenega varstva živali.
- (2) Vsakdo ima dolžnost varovanja zdravja živali kakor tudi zdravja ljudi pred boleznimi in infekcijami, ki se prenašajo med živalmi in ljudmi.
- (3) Fizične in pravne osebe morajo omogočiti opravljanje veterinarskosanitarnega pregleda in nadzorstva, kakor tudi odvzem potrebnega materiala za preiskave in izvajanje drugih ukrepov za varstvo pred kužnimi boleznimi živali, določenimi s tem zakonom.
- (4) Fizične in pravne osebe morajo obvestiti pristojno veterinarsko organizacijo ali veterinarsko inšpekcijo, če ugotovijo, da obstaja nevarnost za zdravje živali ali v zvezi s tem nevarnost za ljudi, dajati tem službam v določenem roku in brezplačno podatke o zdravstvenem varstvu žival in o izvajanju ukrepov ter jim omogočiti, da se prepričajo o danih podatkih.
- (5) Imetnik živali ima pravico do proste izbire veterinarskega strokovnega delavca, razen v zadevah, ki se nanašajo na izvajanje obveznega najmanjšega obsega varstva živali pred kužnimi boleznimi, do pouka o izbrani metodi in stroških zdravljenja ter možnih posledicah.

4. člen

(varstvo pred kužnimi boleznimi)

(1) Varstvo pred živalskimi kužnimi boleznimi je po tem zakonu dolžnost države; njenih organov; veterinarskih in drugih organizacij; fizičnih in pravnih oseb, ki so imetniki živali, živil, surovin in odpadkov, proizvajalci, imetniki objektov za rejo in trženje živali, proizvodnjo, predelavo, obdelavo, trženje ali skladiščenje živil, surovin, odpadkov ter krmil.

(2) Naloge Republike Slovenije v veterinarstvu opravljajo ministrstvo, pristojno za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), državni upravni organ, pristojen za veterinarstvo in veterinarsko inšpekcijo (v nadaljnjem besedilu: veterinarska uprava), javni veterinarski zavodi in zasebne veterinarske organizacije (v nadaljnjem besedilu: veterinarske organizacije).

(3) Veterinarske organizacije in veterinarske inšpekcije vodijo predpisano evidenco in pošiljajo predpisane podatke veterinarski upravi.

(4) Veterinarske organizacije, veterinarska uprava in veterinarska zbornica vodijo registre, ki jih določa ta zakon.

5. člen

(izvajalci veterinarskih dejavnosti)

(1) Veterinarske dejavnosti lahko na podlagi dovoljenja pristojnega organa opravljajo samo domače pravne osebe in fizične osebe, ki so državljani Republike Slovenije, če izpolnjujejo predpisane pogoje.

(2) Veterinarske dejavnosti javne veterinarske službe se opravljajo v okviru mreže javne veterinarske službe v javnih veterinarskih zavodih in na podlagi koncesije v zasebnih veterinarskih organizacijah.

(3) Veterinarske dejavnosti morajo biti organizirane tako, da so vsem imetnikom živali v Republiki Sloveniji zagotovljeni trajen in nemoten dostop do veterinarskih storitev in preskrba z nujnimi zdravili, ki se uporabljajo v veterinarski medicini, ter pravica do predpisanega najmanjšega obveznega obsega varstva pred kužnimi boleznimi živali, ki ga mora zagotoviti država.

6. člen

(mednarodne pogodbe)

Mednarodne obveznosti do preprečevanja in zatiranja živalskih kužnih bolezní in mednarodnega prometa z živalmi, surovinami, živili in odpadki živalskega izvora ter predmeti, s katerimi se lahko prenese kužna bolezen, določajo zakon in mednarodne konvencije ter druge mednarodne pogodbe.

7. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi pomenijo:

1. Živali so kopitarji (konji, mezgi, osli in mule), parkljarji (goveda, bivoli, ovce, koze in prašiči), perutnina (kokoši, purani, race in druga domača perutnina, noji ter golobi), psi, mačke, kunci, okrasne in eksotične živali, male živali, čebele, ribe, školjke, raki, želve, polži, žabe, divjad, divje živali, v oborah vzrejena divjad, zookulture in poskusne živali.
2. Imetniki živali so fizične in pravne osebe, ki so lastniki živali oziroma se ukvarjajo z varstvom, uporabo, gojitvijo, gospodarjenjem, šolanjem, prevozom ali prodajo živali.
3. Živila živalskega izvora (v nadaljnjem besedilu: živila) so sestavni deli živalskega telesa v surovem, polpredelanem ali predelanem stanju in mleko, jajca, mesni, ribji, mlečni in jajčni izdelki, ikre, med in drugi čebelji pridelki ter izdelki iz rakov, školjk, polžev in žab, ki so namenjeni za prehrano ljudi.
4. Surovine živalskega izvora (v nadaljnjem besedilu: surovine) so sestavni deli živalskega telesa ter mleko, jajca in med v nepredelanem stanju ne glede na njihov namen.
5. Odpadki živalskega izvora (v nadaljnjem besedilu: odpadki) so sestavni deli živalskega telesa, ki niso namenjeni za prehrano ljudi.
6. Odplake so odpadne vode, ki nastajajo v objektih za rejo živali, klavnicah in drugih objektih za

obdelavo, predelavo in zbiranje surovin, živil in odpadkov in zahtevajo posebno tehnologijo odvajanja in čiščenja.

7. Posamezna krmila, krmne mešanice in dodatki (v nadaljnjem besedilu: krma) so vsak material, ki se uporablja za krmljenje živali.

8. Iztrebki in izločki so: gnoj, gnojevka, gnojnica, urin, slina.

9. Zoonoze so bolezni ali infekcije, ki se po naravni poti prenašajo z živali-vretenčarjev na ljudi in obratno.

10. Z epizootijo (epidemijo) kužne bolezni so mišljeni številnejši primeri kužne bolezni, ki glede na pogostnost primerov, čas, kraj in prizadete vrste živali presegajo pričakovano število primerov.

11. Za okuženo območje se šteje območje, na katerem je ugotovljen en ali več virov okužbe in na katerem so dane možnosti za širjenje okužbe.

12. Za ogroženo območje se šteje območje, na katero se lahko prenese bolezen z okuženega območja in na katerem so dane možnosti za širjenje okužbe.

13. Veterinarske organizacije so organizacijske oblike javnih veterinarskih zavodov in zasebne veterinarske dejavnosti, v katerih veterinarski strokovni delavci opravljajo veterinarske dejavnosti, za katere so registrirane.

14. Veterinarskosanitarni pregledi in nadzor so pregledi in nadzor živali, surovin, živil, krme in odpadkov zaradi varstva ljudi in živali pred kužnimi boleznimi živali in preprečevanja prometa s surovinami, živili in krmo, ki higiensko niso ustrezni, ter nadzor objektov ali blaga, ki so lahko vir kužnih bolezni živali.

15. Posebno nevarne kužne bolezni so kužne bolezni iz seznama A mednarodnega zoosanitarnega kodeksa.

16. Lastna domača poraba živil živalskega izvora je poraba za potrebe lastne družine imetnika živali. Vsak drug način porabe ali prometa - tudi na turistični kmetiji, v gostilni, kmetiji odprtih vrat, prireditvah itd. - se šteje za javno potrošnjo.

17. S klanjem živali v sili je mišljeno klanje brez poprejšnjega veterinarskosanitarnega pregleda živali pred klanjem, to pa je dovoljeno samo v določenih primerih.

18. S klanjem bolnih živali je mišljeno klanje živali, obolelih za boleznimi, zaradi katerih klanje ni

prepovedano. Bolna žival se lahko pošlje v zakol v klavnico le s predpisano napotnico veterinarja.

19. Hlev z nepreverjenimi ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami je hlev imetnika živali, v katerem se ne opravljajo predpisane preiskave živali ali imetnika živali, ki se ukvarja z nedovoljenim in nenadzorovanim prometom z živalmi in živili. Odločbo o tem izda pristojni veterinarski inšpektor.

20. Zdravila za uporabo v veterinarski medicini (v nadaljnjem besedilu: zdravila) so izdelki, za katere je po znanstveni poti in po postopku, ki ga določijo predpisi o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, ugotovljeno, da jih je v določenih količinah in na določen način dovoljeno uporabljati na živalih, da bi se odkrile, preprečile, zatrle ali zdravile bolezni oziroma spodbudile, obnovile, spremenile ali popravile živalske telesne funkcije ali dosegli drugi veterinarskomedicinski upravičeni cilji.

II. KUŽNE BOLEZNI ŽIVALI

1. Vrste kužnih bolezni živali

8. člen

(1) Kužne bolezni živali, zaradi katerih se izvajajo splošni in posebni ukrepi, ki jih določa ta zakon, so:

1. afriška prašičja kuga - Pestis africana suum,
2. afriška smrkavost- Lymphangioitis epizootica,
3. atrofični rinitis prašičev- Rhinitis atrophicans suum,
4. atipična kokošja kuga - Morbus Newcastle (New-castle disease),
5. bolezen Aujeszkega - Morbus Aujeszky,
6. bolezen Gumboro - Morbus Gumboro,
7. bolezen modrikastega jezika - Febris catarrhalis ovium (Blue tongue),
8. bolezen rdečih ust- Enteric redmouth disease (Yersiniosis),
9. bruceloza - Brucellosis,

10. cisticerkoza - Cysticercosis,
11. ehinokokoza- Echinococcosis,
12. enzooska goveja levkoza - Leucosis enzootica bovim,
13. epidemični tremor- Encephalomyelitis avium,
14. eritrodermatitis pri krapih - Erythrodermatitis cyprini,
15. furunkuloza pri postrvih - Furunculosis salmonis,
16. garje pri kopitarjih in prežvekovalcih - Scabies: Sarcoptiasis equorum, bovim et rupicaprarum, Chorioptia-sis ovium, Psoroptiasis,
17. goveja genitalna kampilobakterioza - Campylo-bacteriosis genitalis bovim,
18. goveja kuga- Pestiš bovina (Rinderpest),
19. goveja spongiformna encefalopatija - Encephalo-pathia spongiformis bovim,
20. goveja trihomonijaza - Trichomoniasis bovim,
21. goveja virusna diareja - mukozna bolezen - Diarrhoea viralis bovim - Morbus mucosae bovim,
22. hemoragična bolezen kuncev in zajcev - Morbus haemorrhagicus cuniculorum et leporum,
23. hemoragična septikemija pri govedu - Septicaemia haemorrhagica bovim,
24. huda gniloba čebelje zalege - Pestis apium,
25. infekciozni bovini rinotraheitis in infekciozni pustularni vulvovaginitis (IBR/IPV) - Rhinotracheitis infectio-sa et vulvovaginitis pustulosa infectiosa bovim (IBR/IPV),
26. infekciozni bronhitis pri perutnini - Bronchitis infectiosa avium,
27. infekciozna hematopoetska nekroza - Necrosis infectiosa haematopoetica salmonis,
28. infekciozni laringotraheitis pri perutnini - Laryn-gotracheitis infectiosa avium,
29. infekciozni metritis kopitarjev - Metritis contagiosa equorum,
30. influenza konj - Influenza equorum,
31. klamidijsko zvržavanje ovc - Abortus chlamydialis ovium,
32. klasična prašičja kuga - Pestis suum,
33. klostridijski enteritis pujskov (KEP) - Enteritis clostridialis porcellorum,
34. kokošja kuga - Pestis avium,
35. kokošji tifus - Typhus avium,

36. kolera perutnine- *Pasteurellosis avium*,
37. konjska kuga - *Pestis equorum*,
38. konjski arteritis - *Arteritis equi*,
39. konjski virusni rinopneumonitis - *Rhinopneumonitis equi*,
40. kronična bolezen dihal perutnine - *Mycoplasmosis avium*,
41. kuga drobnice - *Pestis pecorum*,
42. kužna malokrvnost - *Anaemia infectiosa equorum*,
43. leptospiroza - *Leptospirosis*,
44. listerioza - *Listeriosis*,
45. marekova bolezen - *Neurolymphomatosis avium*,
46. mikrosporija - *Microsporiasis*,
47. miksomatoza - *Myxomatosis*,
48. mrzlica doline Rift - *Hepatitis infectiosa enzootica bovis et ovium*,
49. mrzlica Q - *Q febris*,
50. nalezljiva nekroza trebušne slinavke pri postrvih - *Necrosis infectiosa pancreatica salmonis*,
51. nalezljiva ohromelost prašičev - *Encephalomyelitis enzootica suum*,
52. nalezljiva (enzootska) šepavost ovac - *Dermatitis interdigitalis infectiosa ovium*,
53. nozemavost čebel - *Nosemosis apium*,
54. okamenela zalega - *Aspergillosis apium*,
55. osepnice ovac in koz - *Variola ovina et caprina*,
56. paratuberkuloza - *Paratuberculosis*,
57. pljučna kuga goved - *Pleuropneumonia contagiosa bovis*,
58. prašičja dizenterija - *Dysenteria suum*,
59. prašičji respiratorni in reproduktivni sindrom (PRRS) - *Syndroma reproductivum et respiratorium suum*,
60. pršičavost čebel - *Acariasis apium*,
61. psitakoza - *Psittacosis*,
62. pulmonalna adenomatoza ovac – *Adenomatosis pulmonum epizootica ovium*,

63. rdečica - Erysipelas,
64. salmoneloza - Salmonellosis,
65. slinavka in parkljevka - Aftae epizooticae,
66. smrkavost - Malleus,
67. spolna kuga konj - Exanthema coitale paralyticum (Dourina),
68. spomladanska viremija pri krapih - Viraemia vernalis cyprini,
69. steklina - Rabies (Lyssa),
70. šumeči prisad - Gangraena, emphysematosa,
71. toksokarioza- Toxocariosis,
72. toksoplazmoza - Toxoplasmosis,
73. trihineloza - Trichinellosis,
74. trihofitija - Trichophytia bovis,
75. tuberkuloza - Tuberculosis,
76. tularemija - Tularemia,
77. varooza čebel - Varroosis apium,
78. vezikularna bolezen prašičev - Morbus vesicularis suum,
79. vesikularni stomatitis - Stomatitis vesicularis,
80. virusna hemoragična septikemija pri postrvih - Septicaemia haemorrhagica salmonis,
81. virusno vnetje želodca in črevesja pri prašičih -Gastroenteritis virosa suum (TGE),
82. vnetje ribjega mehurja pri krapih - Aerocystitis cyprini,
83. vnetje vimena pri kravah, ovcah in kozah - Mastitis bovim, ovium et caprarum,
84. vozličasti dermatitiš - Dermatitis nodosa,
85. vranični prisad - Anthrax,
86. vrtoglavost postrvi - Myxomatosis salmonis,

(2) Zoonoze, zaradi katerih se izvajajo posebni preventivni ukrepi za varstvo prebivalstva, so kužne bolezni iz 9., 10., 11., 43., 44., 46., 48., 49., 54., 61., 63., 64., 66., 69., 72., 73., 74., 75., 76. in 85. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Kužne bolezni živali iz prvega odstavka tega člena se glede na vrsto infekcije in ukrepe potrebne

za njihovo preprečevanje in zatiranje, razvrstijo v skupine v skladu z mednarodnim zoosanitarnim kodeksom in epizootiološko situacijo v državi.

2. Preprečevanje kužnih bolezni živali

9. člen

(temeljno znanje o kužnih boleznih)

(1) Imetniki živali in osebe, ki prihajajo v neposreden stik z živalmi, živili, surovinami, odpadki, trupli in konfiskati, morajo imeti temeljno znanje o kužnih boleznih živali, o njihovem preprečevanju in prenašanju na ljudi ter o predpisih o varstvu pred kužnimi boleznimi živali.

(2) Temeljno znanje o kužnih boleznih ter o predpisih si imetnik živali ali delavec pridobi na tečajih ali na drug ustrezen način.

10. člen

(nadzor in prijava objektov ter živali)

(1) Pod rednim veterinarskosanitarnim nadzorom so živali, objekti za živali, objekti, naprave in oprema za proizvodnjo, dodelavo, obdelavo, predelavo in promet s krmo, surovinami, živili in odpadki, surovine, živila, živalsko seme, jajčne celice in zarodki ter krma v notranjem in mednarodnem prometu.

(2) Pod veterinarskosanitarnim strokovnim nadzorom so tudi živali na sejnih, trgih, prodajalnah in drugih prodajnih mestih, razstavah, športnih tekmovanjih, oborah za divje živali, dogonih in drugih javnih mestih, kjer se zbirajo živali.

(3) Imetniki živali ter pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo z rejo živali, s proizvodnjo, predelavo, skladiščenjem ali prodajo krme, imetniki živali, ki imajo vzrejališča psov, zookultur in zveri, ter matic

in plemenilne postaje ter objekte in varstvene vode za gojitev plemenskih ribjih jat in obore za divje živali, morajo prijaviti živali, objekte in opremo ter tudi vsako spremembo v zvezi s tem v osmih dneh najbližji veterinarski organizaciji primarne veterinarske dejavnosti, ki vodi register objektov in živali ter o tem poroča območnemu javnemu veterinarskemu zavodu.

(4) Imetnik psa mora veterinarski organizaciji, ki vodi register psov na območju stalnega prebivališča imetnika živali, v osmih dneh prijaviti nabavo, pogin, odtujitev, pobeg ter vsako drugo spremembo v zvezi z rejo psov, nabavo mladiča pa najpozneje do dopolnjenega četrtega meseca starosti mladiča.

11. člen

(splošni in posebni preventivni ukrepi)

(1) Kužne bolezni živali se preprečujejo in obvladujejo s splošnimi in posebnimi preventivnimi ukrepi.

(2) Prenos zoonoz z živali na ljudi se preprečuje s posebnimi preventivnimi ukrepi.

12. člen

(obvezni splošni preventivni ukrepi, ki jih izvajajo imetniki živali)

Obvezni splošni preventivni ukrepi za varstvo pred kužnimi boleznimi živali, ki jih morajo izvajati imetniki živali in druge pravne in fizične osebe, so:

1. zagotavljanje zdravstveno neoporečne pitne vode, vode za napajanje in krme;
2. zagotavljanje in vzdrževanje predpisanih higienskih razmer v objektih za rejo živali, v drugih prostorih ter napravah, kjer se zadržujejo živali, in v okolju živali;
3. zagotavljanje higiene porodov in molže;
4. zagotavljanje veterinarskosanitarnega reda na javnih krajih, kjer se zbirajo živali, v vozilih za prevoz živali, surovin, živil, odpadkov in krme, v oborah in pašnikih ter objektih za zbiranje živali in

- klanje živali ter zbiranje, obdelavo, predelavo in skladiščenje surovin, živil, odpadkov in krme;
5. zagotavljanje higienske ustreznosti živil in veterinarskosanitarnih pogojev za njihovo proizvodnjo in promet;
 6. preprečevanje vnašanja povzročiteljev kužnih bolezni v rejo živali;
 7. izvajanje veterinarskosanitarnih ukrepov v tehnologiji intenzivne reje živali;
 8. ravnanje z živalskimi trupli in drugimi odpadki, odplakami, iztrebki in izločki na predpisan način;
 9. opravljanje preventivne dezinfekcije, dezinfekcije in deratizacije v objektih, na javnih površinah in v vozilih;
 10. drugi splošni ukrepi, določeni v zakonu.

13. člen

(posebni preventivni ukrepi)

(1) Obvezni posebni preventivni ukrepi za varstvo prebivalstva pred zoonozami, ki jih morajo izvajati veterinarske organizacije in veterinarska inšpekcija, so:

1. sistematično preprečevanje, odkrivanje in zatiranje zoonoz pri domačih in drugih živalih;
2. izvajanje preventivnih ukrepov za varovanje veterinarskih delavcev, imetnikov živali in drugih ljudi, ki lahko pridejo v neposreden ali posreden stik z okuženo živaljo, živilo, surovinami ali odpadki;
3. zagotavljanje higienske ustreznosti živil in preprečevanje nedovoljenega prometa z okuženimi živalmi in higiensko neustreznimi živilo, surovinami in odpadki, s katerimi se lahko inficira prebivalstvo, z veterinarskosanitarnimi pregledi in nadzorom živali, ter živil, surovin in odpadkov;
4. preprečevanje onesnaževanja surovin in živil v živilskih in drugih obratih.

(2) Za izvajanje ukrepov iz prejšnjega odstavka tega člena se sprejmejo kratkoročni in dolgoročni programi varstva prebivalstva pred zoonozami, določijo roki, v katerih morajo biti programi uresničeni, in način financiranja.

(3) Program za varstvo pred zoonozami izvajata veterinarska in zdravstvena služba. Veterinarska in zdravstvena služba, veterinarska inšpekcija in zdravstvena inšpekcija sodelujejo med seboj in

skupno načrtujejo ukrepe za varstvo prebivalstva pred zoonozami in se obveščajo o ugotovitvah na tem področju.

(4) Pristojna ministra ustanovita skupno komisijo za varstvo pred zoonozami kot strokovno in svetovalno telo zdravstva in veterinarstva.

(5) Veterinarskim strokovnim delavcem in sodelavcem, ki pridejo v stik z okuženo živaljo, okuženimi živali, surovinami, odpadki ali drugim okuženim materialom, se prizna morebitna okužba z isto boleznijo za poklicno obolenje.

14. člen

(posebni preventivni ukrepi)

(1) Zaradi zgodnjega odkrivanja in preprečevanja pojava kužne bolezni lahko veterinarska organizacija ali pristojni veterinarski inšpektor glede na naravo kužne bolezni in nevarnost odredi enega ali več posebnih preventivnih ukrepov:

1. usmerjeno veterinarsko vzgojo imetnikov živali in drugih oseb;
 2. popis in označevanje živali;
 3. diagnostične in druge preiskave;
 4. ugotavljanje vzrokov poginov;
 5. karanteno;
 6. vakcinacijo (imunoprofilakso) in zaščito z zdravili (kemoprofilakso);
 7. izolacijo in odstranjevanje hiravcev;
 8. dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo;
 9. neškodljivo odstranjevanje živalskih trupov, konfiskatov in odpadkov;
 10. neškodljivo odstranjevanje ali higenizacijo odplak in iztrebkov;
 11. posebne ukrepe v rezervarjih infekcije in zatiranje prenašalcev (vektorjev) kužnih bolezni;
 12. druge posebne preventivne ukrepe, ki so določeni s tem zakonom.
- (2) Za izvajanje ukrepov iz prejšnjega odstavka tega člena se sprejmejo kratkoročni in dolgoročni

programi zdravstvenega varstva živali, določijo roki, v katerih morajo biti programi uresničeni, in način financiranja.

(3) Ob koncu vsakega leta se za naslednje leto odredi, katera preventivna cepljenja in diagnostične ter druge preiskave je treba opraviti v Republiki Sloveniji za zagotavljanje ugodnih epizootioloških razmer ter določijo rok in drugi pogoji za izvedbo preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja, preprečevanja, zatiranja in izkoreninjenja kužnih bolezni.

3. Zatiranje in izkoreninjenje kužnih bolezni živali

15. člen

(pojav kužne bolezni oziroma suma kužne bolezni)

(1) Če se pojavi kužna bolezen ali se pojavijo znaki, po katerih se sumi, da je žival zbolela ali poginila za kužno boleznijo, mora imetnik živali to takoj sporočiti veterinarski organizaciji, ki opravlja osnovno veterinarsko dejavnost.

(2) Imetnik živali mora do prihoda veterinarja zavarovati ter preprečiti drugim osebam in živalim pristop do prizadete živali, črede, jate, čebelnjaka oziroma trupla poginule živali.

(3) Vsak veterinarski strokovni delavec, ki ugotovi ali posumi na kužno bolezen, mora s strokovnim pisnim navodilom določiti predpisane veterinarske ukrepe, ki so potrebni, da se prepreči njeno širjenje oziroma da se prepreči promet z okuženimi živalmi in higiensko oporečnimi surovinami in živili. V določenih primerih mora diagnozo kužne bolezni potrditi z mikrobiološko diagnostiko povzročitelja.

(4) Veterinarski strokovni delavec mora o pojavu kužne bolezni oziroma sumu kužne bolezni obvestiti pristojni območni javni veterinarski zavod.

16. člen

(ugotovitev kužne bolezni)

- (1) Javni veterinarski zavod mora poskrbeti, da se ugotovi kužna bolezen ali vzrok pogina živali oziroma higienska ustreznost živil in surovin živalskega izvora ter s strokovnim pisnim navodilom določiti veterinarskosanitarne ukrepe, ki so potrebni, da se bolezen zatire in njeno širjenje prepreči oziroma da se prepreči promet z bolnimi živalmi in higiensko neustreznimi živili in surovinami.
- (2) Javni veterinarski zavod, ki je odgovoren za diagnostiko živalskih kužnih bolezni, mora zagotoviti nepretrgano veterinarsko dejavnost za diagnostiko kužnih bolezni po tem zakonu.
- (3) Pri sumu kužne bolezni, ki se zatira po tem zakonu, mora javna veterinarska služba poslati ustrezen diagnostični material prvih primerov bolezni v laboratorijsko preiskavo pristojnemu javnemu veterinarskemu zavodu.
- (4) Veterinar, ki pošilja v preiskavo material iz prejšnjega odstavka in organizacija, ki opravlja diagnostične preiskave, morata zagotoviti tak način prevoza materiala, da z njim ni nevarnosti za širjenje kužnih bolezni in ne za kvarjenje materiala.
- (5) Organizacije, ki opravljajo javni prevoz, morajo zagotoviti prevoz materiala iz četrtega odstavka tega člena do kraja, kjer ima sedež organizacija, pooblaščen za diagnostične preiskave.

17. člen

(obveščanje o kužnih boleznih)

- (1) Pristojni javni veterinarski zavod na podlagi prijave kužne bolezni ali suma kužne bolezni odredi epizootiološko preiskavo in z ugotovitvami epizootiološke preiskave seznaniti veterinarsko inšpekcijo.
- (2) O pojavu ali sumu in o poteku kužne bolezni ter o storjenih veterinarskosanitarnih ukrepih mora javni veterinarski zavod na predpisani način obveščati pristojno veterinarsko inšpekcijo.
- (3) O pojavu ali ugotovljenem sumu kužne bolezni, ki je zoonoza, in o ugotovitvi take kužne bolezni

pri veterinarskosanitarnem pregledu živil, mora javni veterinarski zavod oziroma pristojni veterinarski inšpektor, obvestiti pristojno zdravstveno inšpekcijo ter pristojni območni zavod za zdravstveno varstvo.

(4) Pristojna veterinarska inšpekcija mora v predpisanih primerih o pojavu in nevarnosti kužne bolezni obvestiti tudi vse občane, zdravstveno službo, živinorejsko službo, Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje, najbližji center za obveščanje, inšpekcijo za varstvo okolja in zainteresirane imetnike živali ter jih seznanjati z najpomembnejšimi ukrepi, s katerimi lahko preprečujejo kužne bolezni.

18. člen

(okuženo in ogroženo območje)

Meje okuženega in ogroženega območja določa veterinarski inšpektor z odločbo, ki jo objavi na krajevno običajen način.

19. člen

(ukrepi)

(1) Ko se ugotovi kužna bolezen in dokler traja nevarnost zanjo, se odredi glede na naravo kužne bolezni in nevarnost na okuženem, kot tudi na ogroženem območju en ali več tehle ukrepov:

- ločitev bolnih od zdravih živali ali od živali, za katero se sumi, da je zbolela;
- osamitev obolele živali in živali, za katero se sumi, da je zbolela;
- prepoved dogona, trgov, sejmov, razstav, tekmovanj ali drugega zbiranja živali;
- prepoved ali omejitev gibanja in odtujitve živali ter prepoved izdajanja zdravstvenih spričeval za živali;
- prepoved ali omejitev odnašanja ali prometa z živili, surovinami in odpadki, krmo ter z drugimi

- predmeti, s katerimi se lahko prenese kužna bolezen;
- prepoved klanja vseh vrst ali posameznih vrst živali;
 - prepoved odiranja živali;
 - zakol ali pokončanje okužene živali ali živali, za katero se sumi, da je okužena, in uničenje onesnaženih predmetov in surovin;
 - popis ali označevanje živali;
 - prepoved ali omejitve razmnoževanja živali za določen čas v določenih objektih;
 - omejitev gibanja oseb, ki prihajajo v stik z okuženo živaljo ali živaljo, za katero se sumi, da je okužena, in z živili, surovinami in odpadki, ki izvirajo od take živali;
 - zaščitno cepljenje, diagnostične preiskave in zdravljenje živali;
 - zapora žarišč okužbe, okuženih krajev in območij (prepoved vhoda in izhoda oseb in živali);
 - kastracija živali, ki so nevarne za širjenje spolnih bolezni, in prepoved naravnega pripusta;
 - dezinfekcija, dezinsekcija, deratizacija staj, hlevov, dvorišč, pašnikov, dezinfekcija odplak in iztrebkov, gnojišč ter gnojničnih jam, napajališč in drugih krajev, na katerih je bila žival, kot tudi predmetov in naprav, ki so prišli s tako živaljo v stik;
 - dezinfekcija oseb, ki so bile v neposrednem ali posrednem stiku s povzročitelji okužbe;
 - kontumac in usmrnitev potepuških psov in mačk;
 - sistematično zatiranje vmesnega gostitelja;
 - zagotavljanje in vzdrževanje primernih higienskih razmer v objektih;
 - izvajanje ukrepov za popolno uničenje povzročitelja kužne bolezni (lokalno, regionalno ali globalno izkoreninjenje);
 - druge ukrepe za sanacijo okužene reje.

(2) Ukrepi iz prvega odstavka tega člena se lahko odredijo tudi tedaj, če grozi neposredna nevarnost kužne bolezni.

(3) V posebno nevarnih primerih se sme odrediti tudi začasna prepoved dela v objektih, v katerih se obdelujejo, predelujejo ali skladiščijo živila, surovine, odpadki ali krma.

(4) O ukrepih iz 11. in 16. alinee prvega odstavka tega člena mora veterinarska organizacija oziroma veterinarski inšpektor nemudoma obvestiti pristojno zdravstveno inšpekcijo.

20. člen

(prenehanje kužne bolezni)

Šteje se, da je kužna bolezen prenehala, ko poteče po ozdravljenju, pokončanju ali poginu zadnje obolele živali in po končni dezinfekciji najdaljša inkubacijska doba za zadevno kužno bolezen, če ni s strokovnimi veterinarskimi standardi določeno drugače.

III. VETERINARSKOSANITARNA PREVENTIVA

1. Preventiva v notranjem prometu

21. člen

(zdravstveno spričevalo)

(1) V notranjem prometu mora imeti imetnik živali za kopitarje, parkljarje, perutnino, sobne ptice, kunce, ribe iz ribogojnice oziroma gojitvenih voda, čebelje družine in pošiljko matic, divjad, kožuharje, pse in mačke predpisano zdravstveno spričevalo, ki ga mora na zahtevo pooblaščen osebe pokazati.

(2) Imetnik živali mora imeti predpisano zdravstveno spričevalo iz prvega odstavka tega člena:

1. za kopitarje in parkljarje:

- če jih žene, jezdi ali odpravlja s prevoznim sredstvom zunaj območja upravne enote;
- če nima stalnega prebivališča;
- če jih proda ali kako drugače odtuji;
- če jih odpravlja na sejem, trg in druga prodajna mesta, na razstavo, športna tekmovanja, dogon in druge javne kraje, kjer se zbirajo živali;
- če jih odpravlja v klavnico za zakol;

2. za perutnino, sobne ptice, kunce in kožuharje;
 - če jih odpravlja v klavnico za zakol;
 - če jih odpravlja zunaj območja upravne enote;
 - če jih proda ali kako drugače odtuji;
 - če jih odpravlja na razstavo;
 3. za ribe iz ribogojnic in gojitvenih voda:
 - če jih odpravlja zunaj območja upravne enote;
 - če jih proda ali kako drugače odtuji;
 4. za čebelje družine in pošiljke matic:
 - če jih odpravlja zunaj območja upravne enote ali na pašo;
 - če jih proda ali kako drugače odtuji;
 5. za pse in mačke, če jih odpravlja na sejem, razstavo, športna tekmovanja ali druge javne kraje, kjer se zbirajo živali.
- (3) S spričevalom iz prvega odstavka tega člena se potrjuje, da v kraju izvora živali iz tega člena ni bila ugotovljena kužna bolezen, ki jo lahko prenesejo te živali. Spričevalo se izda za določen čas.
- (4) Spričevalo iz prvega odstavka tega člena se ne sme izdati, če je v kraju izvora živali iz tega člena ugotovljena kužna bolezen, ki jo lahko prenesejo živali te vrste, in je zaradi tega odrejena prepoved izdajanja spričeval.
- (5) Živali morajo biti v prometu na določen način označene tako, da je možna njihova identifikacija.

22. člen

(veterinarskosanitarni pregled)

- (1) Veterinarskosanitarni pregled je obvezen pri nakladanju pošiljk živali, živil, razen konzerv, surovin in odpadkov, ki se odpravijo s prevoznimi sredstvi zunaj območja upravne enote, in za kopitarje ter parkljarje, ki se ženejo zunaj tega območja.
- (2) Po veterinarskosanitarnem pregledu se izda pri nakladanju pošiljk iz prvega odstavka tega člena

potrdilo o zdravstvenem stanju pošiljk. Za živali iz prvega odstavka 21. člena tega zakona se ne izda potrdilo, temveč se na zdravstvenem spričevalu potrdi, da je bil opravljen obvezni pregled.

(3) Ni dovoljeno nakladanje pošiljke iz prvega odstavka tega člena oziroma drugačno gibanje kopitarjev in parkljarjev, če se pri obveznem veterinarskosanitarnem pregledu ugotovi ali se sumi, da je pošiljka okužena s kakšno kužno boleznijo; da izvira z okuženega območja; če za živali iz prvega odstavka 21. člena tega zakona ni predpisanega zdravstvenega spričevala; če prevozno sredstvo ne izpolnjuje predpisanih veterinarskosanitarnih pogojev ali če pošiljka ne izpolnjuje določenih higienskotehničnih pogojev.

(4) Pri prevozu z železnico, ladjo, letalom ali cestnimi prometnimi sredstvi so dovoljeni nakladanje, prekladanje ali razkladanje pošiljke živali samo na tistih železniških postajah v morskih in rečnih pristaniščih, letališčih in drugih mestih, ki izpolnjujejo predpisane pogoje.

23. člen

(dezinfekcija prevoznih sredstev)

(1) Prevozna sredstva, s katerimi so bile odpravljene pošiljke iz prvega odstavka 22. člena tega zakona, morajo prevzemniki po razkladanju in v primerih, ki jih določi veterinarski inšpektor, tudi pred nakladanjem pod veterinarskosanitarnim nadzorom na predpisan način očistiti in dezinficirati.

(2) Potrdilo o dezinfekciji prevoznih sredstev iz prvega odstavka tega člena izda organ, pod katerega nadzorom je bila opravljena.

24. člen

(poprejšnje soglasje za zbiranje in prodajo)

Za izdajo dovoljenja za razstavo, živalski vrt, ocenjevanje ali tekmovanje živali, za razne prireditve potujočih živali (cirkusi, potujoči živalski vrtovi ipd.) in za organizirano prodajo živali (sejmišča) ter

surovin in živil zunaj poslovnih prostorov, ki ga izda pristojni upravni organ, mora organizator pridobiti poprejšnje soglasje pristojnega veterinarskega inšpektorja.

25. člen

(naloge pri prevozu in pri prometnih nesrečah)

(1) Imetniki živali in prevozniki živali, živil, surovin in odpadkov morajo na zahtevo veterinarskega inšpektorja, veterinarskega delavca veterinarske službe ali policije pokazati zdravstveno spričevalo ali drugo predpisano potrdilo.

(2) Prevoznik in policija morata prijaviti prometno nezgodo med prevozom živali, živil in surovin ter odpadkov najbližji veterinarski organizaciji.

(3) Obveščena veterinarska organizacija mora zagotoviti veterinarsko pomoč poškodovanim živalim, s strokovnim navodilom določiti ukrepe, potrebne za zavarovanje poškodovanih živali, živil, surovin, odpadkov ter okolja in organizirati prevoz poginjenih živali.

(4) Najbližja klavnica mora zagotoviti odvoz poškodovanih živali, surovin in živil s kraja prometne nezgode.

2. Preventiva v mednarodnem prometu

26. člen

(nakladanje, prekladanje in razkladanje pošiljk)

(1) Pošiljke živali, živil, surovin, krme in odpadkov, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, ki se izvažajo, uvažajo ali prevažajo, se na predpisani način nakladajo, razkladajo in prekladajo.

(2) Pri nakladanju, razkladanju, prekladanju, skladiščenju, dodelavi in predelavi pošiljk iz prvega odstavka tega člena je obvezen predpisani veterinarskosanitarni pregled.

(3) Za naloženo pošiljko iz prvega odstavka tega člena izda veterinarskozdravstveno spričevalo Veterinarski zavod Slovenije, ki je opravil strokovni nadzor, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

(4) Določbe o veterinarskosanitarnem pregledu iz prvega do četrtega odstavka 22. člena in dezinfekciji iz 23. člena tega zakona se uporabljajo tudi pri izvozu, uvozu in tranzitu pošiljk iz prvega odstavka tega člena.

27. člen

(izvoz)

(1) Pošiljke živali, živil, surovin in odpadkov, namenjene za izvoz, se na mejnih prehodih lahko prekladajo in skladiščijo le pod veterinarskosanitarnim nadzorom mejnega veterinarskega inšpektorja in pod predpisanimi pogoji.

(2) Za pošiljke iz prvega odstavka tega člena izda zdravstveno spričevalo pri izvozu mejni veterinarski inšpektor na podlagi potrčila oziroma spričevala iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, izdanega pri njihovi naložitvi.

(3) Objekti za živali (karantenski hlevi) ter skladišča za živila in surovine na mejnih prehodih morajo izpolnjevati predpisane pogoje.

28. člen

(uvoz in tranzit)

(1) Uvoz, tranzit in skladiščenje pošiljk živali, živil, surovin, odpadkov, krme, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter drugih predmetov (slame, sena ipd.), s katerimi se lahko prenese kužna bolezen, so dovoljeni z odločbo veterinarske uprave, s katero se za vsak primer posebej ugotovi, da na podlagi tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, ni veterinarskosanitarnih ovir za

njihov uvoz, tranzit oziroma skladiščenje. Uvoza, tranzita oziroma skladiščenja teh pošiljk se ne sme odobriti, če je to prepovedano oziroma vezano na posebno dovoljenje ali soglasje po drugih predpisih.

(2) Odločba iz prvega odstavka tega člena ni potrebna za tiste uvozne pošiljke, ki so prešle tehnološki postopek, ki zagotavlja, da se s tako pošiljko ne more prenesti nobena kužna bolezen.

(3) Za tranzitne pošiljke je odločba iz prvega odstavka tega člena potrebna samo za žive živali, za druge pošiljke pa odločbo izda mejni veterinarski inšpektor.

(4) V odločbi iz prvega odstavka tega člena določi veterinarska uprava tudi veterinarskosanitarnе pogoje za uvoz in tranzit, naloži uvozniku, da da v preiskavo ali da obdrži v karanteni pošiljko iz prvega odstavka tega člena ali odredi druge preventivne ukrepe.

(5) Uvoz oziroma tranzit pošiljk iz prvega odstavka tega člena se ne dovoli, če je v državi izvoznici ali v državah, skozi katere gre tranzit pošiljk, kužna bolezen in če je nevarnost, da se kužna bolezen vnese v Republiko Slovenijo.

(6) Za uvoz neavtohtonih (tujih) prostoživečih vrst živali si mora uvoznik v skladu s predpisi pridobiti tudi poprejšnje soglasje pristojnega organa za varstvo naravne in kulturne dediščine.

(7) Uvoz in vnos živih, za živali patogenih mikroorganizmov (bakterij, virusov in gliv), sta prepovedana.

(8) Ministrstvo lahko izjemoma pod določenimi pogoji dovoli uvoz mikroorganizmov iz prejšnjega odstavka znanstvenim in raziskovalnim organizacijam, če jih potrebujejo za znanstveno-raziskovalne namene in izpolnjujejo predpisane pogoje.

29. člen

(karantena)

(1) Uvožene živali mora uvoznik po uvozu obdržati v karanteni, kjer se morajo opraviti vse preiskave in izpolniti drugi pogoji, določeni z odločbo iz četrtega odstavka 28. člena tega zakona in z odločbo iz drugega odstavka tega člena.

(2) Kraj, kjer bo karantena, vrsto preiskav, strokovno organizacijo, ki jih bo opravila, in druge pogoje za karanteno določi in nadzira veterinarski inšpektor.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za kopitarje, parkljarje, perutnino in kunce, ki se uvozijo za takojšnji zakol, lahko v odločbi iz prvega in četrtega odstavka 28. člena tega zakona določi, da jim ni treba biti v karanteni, če so epizootiološke razmere v državi izvoznici take, da ni nevarnosti za vnos kužnih bolezni.

(4) Živali iz tretjega odstavka tega člena, ki se uvozijo za zakol, je dovoljeno klati samo v klavnici, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

30. člen

(prosta carinska cona in carinska skladišča)

(1) Za pošiljke živali, živil, surovin, krme, odpadkov, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov za oplojevanje živali ter drugih predmetov, s katerimi se lahko prenese kužna bolezen, ki se uvažajo v proste carinske cone in carinska skladišča v Republiko Slovenijo, se uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na uvoz takih pošiljk.

(2) Živila, surovine in krma iz prvega odstavka tega člena se v prostih carinskih conah in carinskih skladiščih skladiščijo, pakirajo, predelujejo in obdelujejo pod veterinarskosanitarnim nadzorom mejnega veterinarskega inšpektorja.

31. člen

(dovolitev uvoza)

(1) Uvoznik, špediter in prevoznik, ki opravlja prevoz z železnico, ladjo, letalom ali s cestnimi prometnimi sredstvi, morajo o vsaki prispeli pošiljki iz prvega in tretjega odstavka 28. člena tega zakona takoj obvestiti mejnega veterinarskega inšpektorja.

(2) Organi carinske službe ne smejo dovoliti carinskega postopka za pošiljke iz prvega odstavka 28. člena tega zakona, dokler ne dobijo od mejnega veterinarskega inšpektorja potrdila, da je uvoz dovoljen.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena smejo organi carinske službe na zahtevo uvoznika pošiljko ocariniti tudi brez potrdila mejnega veterinarskega inšpektorja, če je pošiljka na preiskavi, izid te preiskave pa še ni znan, če mejni veterinarski inšpektor izda za to dovoljenje.

32. člen

(mejni prehodi)

(1) Uvoz, izvoz in tranzit pošiljk živali, živil, surovin, odpadkov, krme, zdravil, ki se uporabljajo v veterinarski medicini, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter drugih predmetov, s katerimi se lahko prenese kužna bolezen, so dovoljeni samo na določenih mejnih prehodih.

(2) Mejni prehodi morajo izpolnjevati predpisane najnujnejše higienskotehnične in delovne pogoje.

33. člen

(veterinarskosanitarni pregled na meji)

(1) Za pošiljke iz prvega odstavka 32. člena tega zakona je obvezen veterinarskosanitarni pregled, ki ga opravi mejni veterinarski inšpektor na mejnem prehodu.

(2) Pri uvozu, izvozu in tranzitu morajo imeti pošiljke iz prvega odstavka 32. člena tega zakona predpisano mednarodno veterinarsko potrdilo, če ni z mednarodno pogodbo drugače določeno.

3. Preventiva v proizvodnji in prometu s krmo ter surovinami in živili ter v objektih

34. člen

(veterinarskosanitarni pregled in nadzor)

- (1) Predpisani veterinarskosanitarni pregled in nadzor sta obvezna za kopitarje, parkljarje, perutnino in kunce pred zakolom, za meso kopitarjev, parkljarjev, perutnine, kuncev in divjadi, za ribe, mleko in jajca ter mesne, ribje, mlečne in jajčne izdelke, za med, za rake, školjke, polže in žabe ter za izdelke iz rakov, školjk, polžev in žab, namenjene za javno potrošnjo.
- (2) Pregled iz prvega odstavka tega člena je obvezen tudi za objekte in opremo za klanje živali iz prvega odstavka tega člena, za objekte in opremo za obdelavo in predelavo mesa, rib, rakov, školjk, polžev, žab, mleka, medu in jajc, za objekte in opremo za njihovo skladiščenje ter za surovine in dodatke, ki se uporabljajo pri obdelavi in predelavi živil v teh objektih.
- (3) Veterinarskosanitarni pregled živali za zakol ter pregled živil iz tega člena, ki so namenjeni za javno potrošnjo, se opravljata v klavnici oziroma na kraju proizvodnje, predpisano izvajanje inšpekcijskega nadzora živil pa na kraju skladiščenja, v prodajalnah, na trgih, tržnicah in drugih prodajnih mestih.
- (4) Imetnik živali mora najpozneje 24 ur pred začetkom proizvodnje prijaviti pristojni veterinarski organizaciji klanje živali oziroma pridelavo živil, za katere je obvezen veterinarskosanitarni pregled.

35. člen

(obvezni pregled)

- (1) Goveda in kopitarji morajo biti pregledani pred zakolom in po njem, divjad pa po odstrelu ne glede na to, ali je njihovo meso namenjeno za javno potrošnjo, za lastno domačo porabo ali za krmljenje živali.
- (2) Če so kopitarji ali parkljarji zaklani v sili, je njihov pregled po zakolu obvezen tudi, če je njihovo meso namenjeno za lastno domačo porabo ali za krmljenje živali.

(3) Ob zakolu bolnih kopitarjev in parkljarjev je njihov pregled pred zakolom in po njem obvezen tudi, če je njihovo meso namenjeno za lastno domačo porabo ali za krmljenje živali.

36. člen

(higienska ustreznost surovin in živil)

(1) Z veterinarskosanitarnim pregledom klavnih živali, surovin in živil se ugotavlja higienska ustreznost surovin in živil za prehrano ljudi.

(2) Če pristojna veterinarska služba na podlagi pregleda in drugih preiskav ugotovi, da je živilo higiensko ustrezno za prehrano ljudi, tako živilo na predpisan način označi in dovoli promet za javno potrošnjo oziroma obdelavo ali predelavo.

(3) Če pristojna veterinarska služba na podlagi pregleda in drugih preiskav ugotovi, da surovina ali živilo ni higiensko ustrezno za prehrano ljudi, ga mora na predpisan način označiti, prepovedati promet in odrediti uničenje ali predelavo v drugje namene, razen za prehrano ljudi.

(4) Živilo iz 34. do 36. člena tega zakona, ki je oddano v promet za javno potrošnjo, ne da bi bilo veterinarskosanitarno pregledano in na predpisani način označeno, ni higiensko ustrezno za prehrano ljudi.

(5) Imetnik klavnih živali, surovin in živil ima pravico zahtevati ponoven pregled, razen ob ugotovitvi patogenih mikroorganizmov. Ponoven pregled opravi komisija, ki jo imenuje veterinarska uprava. Zahtevo je treba vložiti takoj pri pooblaščen veterinarski organizaciji, ki je opravila pregled. Ta mora brez odlašanja še isti dan obvestiti komisijo in ji predložiti celotno dokumentacijo o opravljenem pregledu.

(6) Izid ponovnega pregleda je dokončen.

(7) Stroške ponovnega pregleda krije pooblaščen veterinarska organizacija, katere delavec je opravil veterinarskosanitarni pregled ali odvzel vzorce, če je rezultat v korist stranke. V nasprotnem primeru stroške krije stranka.

37. člen

(veterinarska napotnica)

(1) Imetnik živali mora imeti predpisano veterinarsko napotnico za bolne živali, ki jih zaradi klanja odpravlja v klavnico, in za v sili zaklane živali. Dokončen veterinarskosanitarni pregled takih živali in presoja mesa v sili zaklane živali se opravita v klavnici. Če je meso namenjeno za lastno domačo porabo, se dokončen pregled opravi na kraju klanja.

(2) Najbližja klavnica mora zagotoviti zakol bolnih oziroma poškodovanih živali. Pred prevozom živali v klavnico morajo biti opravljeni vsi veterinarskosanitarni ukrepi.

(3) Imetnik živali mora imeti predpisano veterinarsko napotnico tudi za živali iz hlevov z nepreverenimi ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami, ki jih odpravlja v klavnico.

38. člen

(dovoljenje za promet z mlekom)

(1) Imetnik živali mora prijaviti proizvodnjo mleka in mlečnih izdelkov, namenjenih za javno potrošnjo, Veterinarskemu zavodu Slovenije.

(2) Veterinarski zavod Slovenije izda imetniku živali dovoljenje za promet z mlekom in mlečnimi izdelki za javno potrošnjo, če so izpolnjeni predpisani pogoji.

(3) Če Veterinarski zavod Slovenije pri rednih letnih pregledih ugotovi, da niso izpolnjeni predpisani pogoji, z odločbo odvzame dovoljenje ter prepove promet z mlekom.

(4) Organizator odkupa mleka in mlečnih izdelkov za javno potrošnjo sme odkupovati mleko in mlečne izdelke samo od imetnikov živali, ki imajo dovoljenje iz drugega odstavka tega člena.

39. člen

(ostanki škodljivih snovi v surovinah, živilih in krmi)

(1) Veterinarski delavci, imetniki živali, podjetja, zadruge, samostojni obrtniki in druge fizične osebe morajo preprečevati škodljive posledice zaradi škodljivih snovi v surovinah, živilih in krmilih ter opravljati predpisane preventivne ukrepe.

(2) Javni veterinarski zavodi morajo sistematično pregledovati surovine, živila in krmo na vsebnost ostankov s farmakološkimi ali hormonalnimi učinki in drugih škodljivih snovi.

40. člen

(ravnanje z odstreljeno divjadjo)

(1) Lovska organizacija mora imeti za divjačino, ki je namenjena za javno potrošnjo in se odpremlja iz lovišča v zbiralnico, predpisano napotnico, s katero se potrjuje, da je divjad uplenjena v lovišču, v katerem ni prepovedan promet zaradi ugotovitve kužne bolezni in da ni ugotovljen sum bolezni.

(2) Napotnico iz prejšnjega odstavka izda preglednik divjačine, ki ga za to pooblasti Veterinarski zavod Slovenije in mora imeti izpit za preglednika divjačine.

(3) Lovska organizacija in organizator zbiranja divjačine morata opravljati predpisane preventivne ukrepe za zagotavljanje neoporečnega prevoza, pregleda in zbiranja divjačine.

(4) Območni veterinarski zavod strokovno nadzira delo preglednikov divjačine, organizira strokovno izpopolnjevanje ter preizkus strokovne usposobljenosti preglednikov.

(5) Preglednik divjačine mora vsakih pet let na predpisan način dokazati strokovno usposobljenost za nadaljnje delo na tem področju.

(6) Predpisani veterinarskosanitarni pregled divjačine se opravlja v zbiralnici.

41. člen

(zagotavljanje higienske ustreznosti krme)

(1) Fizične in pravne osebe, ki so registrirane za proizvodnjo ali promet s krmo, morajo zagotavljati zdravstveno ustreznost krme v vseh fazah proizvodnje ali prometa s krmo.

(2) Prepovedan je promet z zdravstveno neustrezno krmo.

(3) Krma je zdravstveno neustrezna, kadar:

- vsebuje patogene mikroorganizme ali parazite, ki lahko škodljivo vplivajo na zdravje živali, ali če vsebuje nedovoljeno število saprofitskih in patogenih mikroorganizmov ter njihovih proizvodov (eksotoksinov in endotoksinov);

- vsebuje hormone, sedative ali tireostatike ali nedovoljene količine antibiotikov, ki se dodajajo v stimulatívne namene;

- vsebuje več ostankov fitofarmaceutskih sredstev, soli anorganskih snovi, radioaktivnih snovi ter drugih za zdravje škodljivih snovi, kot je dovoljeno;

- je organoleptično spremenjena, če vsebuje preveliko količino razkrojkov ali če zaradi neustrezne sestave škodljivo vpliva na proizvodnjo živil, reprodukcijo ali zdravstveno stanje živali;

- je potekel rok uporabe, naveden v deklaraciji.

(4) Krma iz zadnje alineje tretjega odstavka tega člena se sme z dovoljenjem pristojnega veterinarskega inšpektorja uporabiti za tisti namen, ki ga po predhodni laboratorijski preiskavi vzorcev določi pooblaščen javni veterinarski zavod, če ugotovi, da je krma zdravstveno ustrezna.

42. člen

(nadzor krme in izdaja spričeval)

(1) Pravne in fizične osebe, ki so registrirane za proizvodnjo in predelavo krme za promet, morajo pred oddajo krme v promet v lastnem laboratoriju ali laboratoriju, ki je pooblaščen za preiskave, zagotoviti predpisane laboratorijske preiskave krme.

(2) Pooblaščenim laboratorijem iz prejšnjega odstavka tega člena ugotavlja, ali krma izpolnjuje predpisane pogoje glede zdravstvene ustreznosti ter izdaja spričevalo o zdravstveni ustreznosti.

43. člen

(veterinarskosanitarni nadzor krme)

(1) Pod veterinarskosanitarnim nadzorom veterinarske inšpekcije so krma in objekti, v katerih se proizvaja ali skladišči krma za promet, v primeru suma kužne bolezni oziroma suma, da krma zdravstveno ni ustrežna, pa tudi krma in objekti pri imetnikih živali.

(2) Laboratorijske preiskave vzorcev krme za veterinarsko inšpekcijo zaradi nadzora zdravstvene ustreznosti opravljajo pooblaščenim laboratorijem.

(3) Izid analize vzorcev krmil, surovin in dodatkov, ki so namenjeni za njihovo proizvodnjo, se lahko v osmih dneh izpodbija z zahtevo, da se ponovno analizirajo vzorci v laboratoriju, pooblaščenem za ponovne analize, razen ob ugotovitvi patogenih mikroorganizmov v krmi.

(4) Če se izid ponovne analize ne ujema z izidom analize, je odločilen izid ponovne analize vzorcev. Izid ponovne analize je dokončen.

(5) Stroške ponovne analize krije veterinarska inšpekcija, če je rezultat v korist stranke, v nasprotnem primeru krije stroške stranka.

44. člen

(veterinarsko sanitarni red v objektih in pri opremi - poprejšnje soglasje)

(1) Objekti, naprave in oprema za rejo živali, za klanje živali, za obdelavo, predelavo, proizvodnjo, zbiranje, skladiščenje ter promet s surovinami in živili, objekti in opremo za zbiranje in neškodljivo odstranjevanje trupel in konfiskatov ter kafilerije, obore za divje živali, prostori in oprema za proizvodnjo in skladiščenje živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter valilnice, prostori in

oprema za pripravo krme, objekti ter oprema za promet z živalmi (sejmišča, razstavišča idr.), objekti za dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo, za dezinfekcijo vozil, objekti veterinarskih organizacij, objekti in oprema za proizvodnjo, promet in nadzor veterinarskih zdravil ter prostori in oprema za zbiranje in topljenje voščin ter za izdelavo satnic morajo biti urejeni tako, da ne pomenijo nevarnosti za zdravje živali, da se preprečujeta vnašanje in raznašanje bolezni, da sta zagotovljeni zdravstveno neoporečna proizvodnja in promet in da se preprečuje obremenjevanje okolja.

(2) K rešitvam v osnutku prostorskih izvedbenih aktov, k lokacijski dokumentaciji ter h gradbenemu in uporabnemu dovoljenju za nove objekte ter za rekonstrukcijo obstoječih objektov iz prejšnjega odstavka je potrebno poprejšnje soglasje pristojne veterinarske inšpekcije.

45. člen

(pogoji za objekte, naprave in opremo)

(1) Klanje živali in proizvodnja živil in surovin za javno potrošnjo na domačem trgu sta dovoljeni samo v objektih, za katere veterinarska uprava z odločbo ugotovi, da izpolnjujejo predpisane pogoje. Objektom, za katere je bila izdana odločba, veterinarska uprava določi kontrolno številko in vodi o njih register.

(2) Izjemoma se smejo zunaj klavnice klati kopitarji in parkljarji, katerih meso je namenjeno za javno potrošnjo, vendar samo takrat, kadar jih je treba zaklati v sili, tega pa ni mogoče storiti v klavnici.

(3) Zakol živali iz prvega odstavka 35. člena tega zakona, katerih meso je namenjeno za lastno domačo porabo, je dovoljen na domu imetnika živali, če so izpolnjeni predpisani pogoji.

(4) Klavnice, hladilnice in objekti za obdelavo, predelavo in skladiščenje živil iz prvega odstavka tega člena ter izdelava v njih morajo biti pod veterinarskosanitarnim nadzorom.

46. člen

(prepoved izvoza)

Prepovedano je izvažati plemenske ribe in perutnino, valilna jajca, surovine in živila, ki niso bili vzrejeni oziroma proizvedeni v izvoznih objektih.

47. člen

(izvozni obrati)

(1) Gojitev plemenskih rib in perutnine ter pridelava valilnih jajc, zakol živali, zbiranje ter izdelava surovin in živil in reprodukcijskega materiala za izvoz (v nadaljnjem besedilu: izvozni objekt) so dovoljeni samo v objektu, za katerega minister, pristojen za veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister) na predlog strokovne komisije, ki jo imenuje, z odločbo ugotovi, da izpolnjuje predpisane pogoje in posebne pogoje za določene države. Z odločbo določi tudi izvozno kontrolno številko države, v katere smejo izvažati, in vpis v register izvoznih obratov.

(2) Določba prvega odstavka tega člena velja tudi za uvozne in tranzitne objekte ter za druge objekte, določene z mednarodno pogodbo.

(3) Veterinarska uprava vodi register uvoznih in izvoznih obratov.

(4) Če veterinarska uprava ugotovi, da izvozni ali uvozni obrat ne izpolnjuje več pogojev ali če pomanjkljivosti, ki neugodno vplivajo na higieno proizvodnje, v določenem roku ne odpravi, minister razveljavi odločbo iz drugega odstavka tega člena in z odločbo ugotovi, da je prenehala pravica do uporabe izvozne kontrolne številke za določene države ali za vse države ter odloči, da se opravi izbris iz registra izvoznih oziroma uvoznih obratov. O tem se obvesti tudi država uvoznica oziroma pristojna komisija Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) in mejna veterinarska inšpekcija.

(5) Pristojni organi veterinarske inšpekcije drugih držav, ki občasno nadzirajo izvozne obrate na območju Republike Slovenije, morajo prijaviti nadzor predstojniku veterinarske uprave. Ta mora o tem obvestiti predstojnika izvoznega obrata, določiti veterinarskega inšpektorja, ki bo sodeloval pri pregledu obrata in izdelati program nadzora.

48. člen

(obrati v drugih državah)

(1) Uvoz plemenskih rib in perutnine, valilnih jajc, surovin in živil je dovoljen samo iz obratov, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in so registrirani pri EU ter so pod nadzorstvom pristojnih veterinarskih organov EU.

(2) Veterinarska uprava lahko dovoli uvoz plemenskih rib ter perutnine, valilnih jajc, surovin in živil tudi iz obratov, ki niso registrirani pri EU, če ugotovi, da so predpisi, standardi, izdelava in nadzor, ki ga opravlja država izvoznica, vsaj enakovredni predpisom Republike Slovenije in da je zagotovljeno vsaj enako varstvo potrošnikov. Stroški pregleda bremenijo predvidenega uvoznika.

4. Preventiva pri razmnoževanju živali

49. člen

(sistematično nadzorstvo)

(1) Osemenjevalna središča, vzrejališča plemenjakov, plemenske živali, črede, reje in jate, valilnice, fazanerije, ribogojnice, plemenišča in vzrejališča matic ne smejo biti okuženi z določenimi kužnimi boleznimi.

(2) Pod rednim veterinarskosanitarnim nadzorom so pridobivanje in uskladiščenje živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter način njihove uporabe.

(3) Osemenjevalna središča in vzrejališča plemenjakov in veterinarske organizacije morajo sistematično nadzorovati zdravje in sposobnost za razmnoževanje plemenjakov ter pridobivanje, proizvodnjo, skladiščenje in promet z živalskim semenom, jajčnimi celicami in zarodki ob upoštevanju predpisov o zdravstveni ustreznosti živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter najnujnejših meril za oploditveno sposobnost.

50. člen

(prepovedi pridobivanja, prometa in uporabe)

(1) Prepovedano je pridobivanje semena plemenjakov, jajčnih celic in živalskih zarodkov plemenic, za katere se sumi, da so okužene ali so zbolele za boleznijo, ki se lahko prenaša z živalskim semenom, jajčnimi celicami ali zarodki na isto vrsto živali.

(2) Prepovedani so proizvodnja, promet in uporaba živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, ki vsebujejo večje število bakterij, patogene bakterije ali povzročitelje kužnih bolezni po tem zakonu ter po svojih biokemičnih, biofizikalnih in morfoloških lastnostih ne ustrezajo najnujnejšim pogojem za oploditveno sposobnost ali so na drug način nevarni za zdravje in razmnoževanje živali.

51. člen

(nadzor osemenjevalnih središč in osemenjevalcev)

(1) Osemenjevalna središča in veterinarske organizacije morajo zagotoviti predpisani obseg laboratorijskih preiskav živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter o tem voditi evidenco.

(2) Veterinarska inšpekcija mora sistematično spremljati zdravstveno stanje in sposobnost za oplojevanje plemenjakov, objekte osemenjevalnih središč in vzrejališč, pridobivanje, skladiščenje, promet in uporabo živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter skupaj z javnim veterinarskim zavodom plodnost plemenic, delo veterinarskih organizacij v zvezi s plodnostjo in preprečevanjem jalovosti ter delo oseb, ki lahko v skladu s predpisi opravljajo osemenjevanje.

52. člen

(nadzor nad parjenjem in pripustom)

Veterinarske organizacije sistematično nadzorujejo zdravje in zdravstveno sposobnost za razmnoževanje plemenjakov v parjenju in pripustu, nadzirajo evidenco pripustov in prijavljajo Veterinarskemu zavodu Slovenije vsak sum spolne ali druge kužne bolezni ter konstitucijskih napak v zvezi z zdravjem živali.

53. člen

(obveščanje)

(1) O vsaki ugotovitvi bolezni plemenjaka s trajnimi motnjami za razmnoževanje ali ugotovitvi zdravstvene neustreznosti živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov mora veterinarska organizacija oziroma veterinarska inšpekcija obvestiti veterinarsko upravo, ta pa republiški upravni organ, pristojen za živinorejo, s predlogom za začasno ali trajno izločitev plemenjaka.

(2) Veterinarske organizacije in rejci, ki lahko v skladu s predpisi opravljajo osemenjevanje, morajo o rezultatih plodnosti na svojem območju obveščati Veterinarski zavod Slovenije. Ta zavod mora o tem obvestiti pristojno živinorejsko službo.

5. Varstvo okolja

54. člen

(pravice in dolžnosti)

(1) Pravne in fizične osebe morajo preprečevati obremenjevanje okolja in zdravju škodljive posledice, ki nastanejo pri vzreji, proizvodnji, uporabi in prometu živali, surovin in živil, krme in odpadkov.

(2) Z odpadki in odplakami je treba ravnati tako, da ni ogroženo, prizadeto ali moteno zdravje živali.

(3) Preventivni ukrepi za varstvo okolja, ki jih opravljajo veterinarske inšpekcije in veterinarske organizacije z vidika zdravstvenega varstva živali, so:

- preprečevanje neustreznega skladiščenja živalskih odpadkov in iztrebkov;
- določanje postopka higienizacije iztrebkov in odplak;
- zmanjšanje nevarnosti infekcije z določanjem ustreznih higienskih razmer v hlevih in okolju (higienske razmere, mikroklima, Omejitev amoniaka, odstranjevanje odpadkov in iztrebkov, čiščenje in dezinfekcija);
- ugotavljanje higienske ustreznosti izdelkov iz gnoja, predelanega gnoja in komposta;
- preprečevanje onesnaževanja podtalnice s povzročitelji kužnih in parazitarnih bolezni.

55. člen

(ravnanje z živalskimi trupli in odpadki)

(1) Imetnik živali mora na predpisani način prijaviti pooblašteni veterinarski organizaciji pogin živali. Truplo poginule živali mora predati pooblašteni veterinarski organizaciji. Voznik, ki povzroči pogin živali, upravljalci in vzdrževalci javnih cest in policija morajo na predpisani način prijaviti, najbližji veterinarski organizaciji živalska trupla na javnih krajih.

(2) Veterinarska organizacija mora na predpisan način zagotoviti prevoz živalskega trupla s kraja pogina do objekta za obdukcijo. Zagotoviti mora predpisan način zbiranja odpadkov in predpisani veterinarskosanitarni red v tem objektu.

(3) Ob sumu, da je žival poginila za kužno boleznijo, in ob sistematičnem ugotavljanju vzroka pogina je treba za poginulo žival ugotoviti vzrok pogina.

(4) Pravne in fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, pri kateri nastajajo odpadki, morajo na predpisan način zagotoviti odvoz odpadkov v najbližjo zbiralnico ali v obrat za predelavo odpadkov (v nadaljnjem besedilu: kafilerija).

(5) V kafilerijah in v objektih za obdukcijo mora biti zagotovljen predpisani veterinarskosanitarni red in organizirana stalna služba za ugotavljanje vzroka pogina. Ta služba opravlja tudi druge obvezne

posebne preventivne ukrepe za preprečevanje in zatiranje kužnih bolezni v teh objektih.

(6) Veterinarskohigienska služba mora zagotoviti: sprejemanje prijav pogina živali, predpisani prevoz živalskih trupel in drugih odpadkov, pomoč pri obdukciji, higiensko vzdrževanje in dezinfekcijo kraja pogina, objektov za obdukcijo, vozil in opreme ter opravljati vsa dela v postopku z neregistriranimi psi.

56. člen

(zakopavanje živalskih trupel)

Ne glede na določbe 54. in 55. člena tega zakona, se lahko v predpisanih in izjemnih primerih živalska trupla zakopljejo ali upepelijo na grobišču, ki izpolnjuje predpisane pogoje. Veterinarskohigienska služba upravlja grobišče in skrbi za veterinarskosanitarni red na grobišču.

57. člen

(ravnanje s kožami)

(1) Pravne in fizične osebe, ki se ukvarjajo z odkupom ali predelavo kož, morajo surove kože kopitarjev in parkljarjev, zaklanih brez veterinarskosanitarnega pregleda, ali surove kože poginulih kopitarjev in parkljarjev, za katere pristojna veterinarska organizacija ni ugotovila vzroka pogina, uskladiščiti v posebnih prostorih.

(2) Goveje, ovčje in kozje kože iz prvega odstavka tega člena, razen telečjih, jagnječjih. in jarčjih kož, ne smejo v promet, preden ni opravljen preskus na vranični prisad.

(3) Pravne in fizične osebe iz prvega odstavka tega člena morajo voditi evidenco o izvoru odkupljenih kož.

(4) Prostor, v katere se spravljajo ali v katere se skladiščijo surove kože, morajo izpolnjevati predpisane pogoje.

(5) Nestrojene odpadke kož, ki niso kemično obdelani in jih usnjarne ne morejo predelati, morajo usnjarski obrati odvažati v kafilerijo.

IV. NAJMANJŠI OBSEG ZDRAVSTVENEGA VARSTVA ŽIVALI

58. člen

(najmanjši obseg varstva živali)

Republika Slovenija mora zagotoviti tale najmanjši obvezni obseg varstva živali pred kužnimi boleznimi:

1. sistematično ugotavljanje kužnih bolezni (diagnostične terenske in laboratorijske ter patoanatomske preiskave) in vakcinacije živali, ki jih vsako leto odredi minister;
2. diagnostične terenske in laboratorijske preiskave ter patoanatomsko diagnostiko zaradi suma kužnih bolezni iz tega zakona;
3. preprečevanje kužnih bolezni ob naravnih in drugih nesrečah in če se pojavijo posebno nevarne kužne bolezni v sosednjih državah ali v Sloveniji in laboratorijske preiskave za diagnostiko kužnih bolezni, za katere je treba takoj ugotoviti kužno bolezen ali vzrok pogina, ki jih odredi veterinarska uprava;
4. proučevanje epizootioloških razmer, razvijanje in uvajanje novih laboratorijskih metod za diagnostiko in nadzorstvo ter posredovanje novih veterinarskomedicinskih dosežkov, novih predpisov, postopkov oziroma metod strokovnega dela;
5. obvezne veterinarskosanitarne preglede iz tega zakona;
6. priprava epidemioloških študij o riziku vnosa živalskih kužnih bolezni iz drugih držav in študij za ekonomsko optimalne ukrepe proti živalskim kužnim boleznim;
7. obrazec zdravstvenih spričeval iz tega zakona;
8. primerne zaloge cepiv, razkužil in drugih sredstev za preprečevanje, ugotavljanje in zatiranje živalskih kužnih bolezni;

9. organizirano veterinarsko vzgojo imetnikov živali;
10. nepretrgano veterinarsko dejavnost za terensko in laboratorijsko diagnostiko kužnih bolezni, za katere je treba takoj ugotoviti kužno bolezen ali vzrok pogina;
11. neškodljivo odstranjevanje živalskih trupel;
12. strokovno izpopolnjevanje veterinarskih strokovnih delavcev;
13. odškodnina za živali, predmete in surovine.

59. člen

(odškodnina)

(1) Republika Slovenija mora zagotoviti imetniku živali odškodnino za živali, ki so bile ubite ali zaklane, ter za predmete in surovine, ki so bili poškodovani, pokvarjeni ali uničeni pri uresničevanju odrejenih ukrepov za zatiranje kužnih bolezni:

1. če je takoj naznanil pojav ali sum kužne bolezni;
2. če so bila opravljena v določenih časovnih obdobjih obvezna preventivna cepljenja ter diagnostične in druge preiskave živali;
3. če je uresničil tudi druge predpisane in odrejene ukrepe za preprečevanje in zatiranje bolezni.

(2) Odškodnina iz prejšnjega odstavka se ne plača, če se je bolezen pojavila pri uvozu živali ali med karanteno uvoženih živali.

60. člen

(postopek za izplačilo odškodnine)

(1) Odškodnina iz prvega odstavka 59. člena tega zakona se določi po tržni vrednosti živali, surovine oziroma predmeta. Če je ubita oziroma v sili zaklana žival ali uničeni oziroma poškodovani predmet oziroma surovina v celoti ali deloma še uporabna, se odškodnina zmanjša za vrednost še

uporabnega deleža.

(2) Postopek za izplačilo odškodnine se prične na zahtevo imetnika živali. Imetnik mora zahtevku priložiti določeno dokumentacijo. V postopku za uveljavljanje odškodnine se ne plača taksa.

(3) O tem, ali se izplača odškodnina, in o višini odškodnine imetniku živali, surovin ali predmetov odloči z odločbo veterinarski inšpektor.

(4) Zoper odločbo veterinarskega inšpektorja o višini odškodnine ni dovoljena pritožba, niti ni dovoljen upravni spor. Imetnik živali lahko v tridesetih dneh od vročitve odločbe iz prejšnjega odstavka predlaga pristojnemu sodišču, da odmeri odškodnino. Isto lahko stori, če veterinarski inšpektor odločbe ne izda ali je stranki ne vroči v šestdesetih dneh od vložitve zahteve za izplačilo odškodnine.

(5) Pristojno sodišče odmeri odškodnino v nepravdnem postopku.

(6) Zoper odločbo veterinarskega inšpektorja o tem, ali so izpolnjeni pogoji za izplačilo odškodnine, ima stranka pravico do pritožbe v osmih dneh od prejema odločbe.

V. PRISTOJBINE IN STROŠKI ZA ZDRAVSTVENO VARSTVO ŽIVALI

61. člen

(pristojbine)

(1) Za potrdila, zdravstvena spričevala in dovoljenja, za veterinarskosanitarne preglede in preiskave ter za izvajanje dejavnosti iz četrtega odstavka 10. člena, prvega in drugega odstavka 21. člena, prvega odstavka 22. člena, drugega odstavka 26. člena, prvega odstavka 33. člena, prvega in drugega odstavka 34. člena, 35. člena, prvega in tretjega odstavka 37. člena, drugega odstavka 38. člena, drugega odstavka 39. člena, šestega odstavka 40. člena, 55. in 111. člena tega zakona se plača pristojbina.

(2) Sredstva pristojbin po tem zakonu so prihodek proračuna Republike Slovenije.

(3) Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za plačevanje, pobiranje, odvajanje, izterjavo, zastaranje in nadzor pristojbin smiselno uporabljajo določbe predpisov o upravnih taksah.

62. člen

(stroški za opravljene veterinarske storitve)

Imetnik živali, surovin, živil in odpadkov, uvoznik, izvoznik oziroma špediterje dolžan plačati ceno vseh drugih storitev za izvajanje ukrepov, ki so naloženi s tem zakonom (dezinfekcije, stroški prepovedi ali omejitve prometa, stroške zaradi ukrepov pri prevozu, uvozu, izvozu in tranzitu, stroške karantene in stroške zaradi ukrepov v karanteni in druge stroške), razen stroškov iz 58. in 59. člena tega zakona.

VI. VETERINARSKA SLUŽBA

63. člen

(delitev veterinarske službe)

- (1) Veterinarska služba se opravlja na primarni, sekundarni in terciarni ravni.
- (2) Veterinarska služba na primarni ravni obsega osnovno veterinarsko dejavnost in osnovno preskrbo z zdravili.
- (3) Veterinarska služba na sekundarni ravni obsega specialistično veterinarsko dejavnost, preskrbo veterinarskih organizacij z zdravili in veterinarsko dejavnost za osemenjevalna središča.
- (4) Veterinarska služba na terciarni ravni obsega vrhunsko najzahtevnejšo specialistično veterinarsko dejavnost.
- (5) Veterinarska služba izdaja strokovna navodila, s katerimi izreka ukrepe v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, ter o tem obvešča pristojno veterinarsko inšpekcijo.

1. Vsebina in organizacijske oblike veterinarske službe veterinarska služba na primarni ravni

64. člen

(obseg primarne veterinarske službe)

Primarna veterinarska služba obsega tele storitve:

1. spremljanje zdravstvenega stanja živali, izdajanje zdravstvenih spričeval ter vodenje registra in označevanja živali v skladu s predpisi;
2. izvajanje ukrepov za preprečevanje, odkrivanje, zdravljenje in zatiranje živalskih kužnih in parazitarnih bolezni;
3. preprečevanje, odkrivanje in zdravljenje nekužnih, internih in alimentarnih bolezni živali ter poškodb in kirurške posege na živalih;
4. skrb za zdravje plemenskih živali in zdravstveno sposobnost za razmnoževanje, izvajanje ukrepov za preprečevanje in odpravljanje jalovosti ter osemenjevanje;
5. zdravstvene preglede živali;
6. osnovno terensko in laboratorijsko diagnostiko za odkrivanje kužnih bolezni živali;
7. veterinarskosanitarne preglede pošiljk živali v notranjem prometu; veterinarskosanitarne preglede v sili in ne v sili zaklanih živali, če je meso namenjeno za lastno domačo porabo; veterinarskosanitarne preglede drugih živil, če so namenjena za domačo uporabo; izdajanje potrdil o zdravstvenem stanju pošiljke;
8. preskrbo z zdravili za lastno dejavnost;
9. svetovanje na področju zdravstvenega varstva živali, patologije prehrane in reje živali z veterinarskosanitarnega vidika;
10. veterinarsko vzgojo in izobraževanje imetnikov živali v zvezi z izvajanjem osnovne veterinarske dejavnosti iz tretje točke;
11. proučevanje higienskih razmer v objektih za rejo živali in higiene v drugih objektih in napravah;
12. nujno veterinarsko pomoč;

13. bolnišnično zdravljenje živali;

14. izdajanje zdravil in sredstev za dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo imetnikom živali in svetovanje.

65. člen

(izvajanje primarne veterinarske službe)

(1) Primarno veterinarsko službo iz 1. do 12. točke 64. člena tega zakona opravljajo veterinarske ambulante.

(2) Primarno veterinarsko službo iz 13. točke 64. člena tega zakona opravljajo veterinarske bolnice, ki lahko opravljajo tudi druge veterinarske storitve iz 64. člena.

(3) Primarno preskrbo iz 14. točke 64. člena tega zakona opravljajo veterinarske lekarniške postaje, lekarnice in lekarniške podružnice.

VETERINARSKA SLUŽBA NA SEKUNDARNI RAVNI

66. člen

(obseg sekundarne veterinarske službe)

Sekundarna veterinarska služba obsega te storitve:

1. spremljanje in proučevanje epizootiološkega stanja, zdravstvenega stanja živali, fiziologije in patologije, reprodukcije ter oplojevanja živali, ekologije, higiene ter zdravstvene ustreznosti surovin in živil, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter vode za napajanje živali in krme ter vodenje registra živali in objektov;

2. sodelovanje pri organizaciji in vodenju preprečevanja, zatiranja in izkoreninjenja živalskih kužnih in parazitarnih bolezni ter sodelovanje pri delu komisije za ocenjevanje, odbiro in priznavanje

plemenjakov, plemenskih ribjih jat in plemenišč čebeljih matic;

3. pripravo strokovnih podlag za načrtovanje in za sprejemanje ukrepov v zdravstvenem varstvu živali ter posredno reševanje vprašanj varstva zdravja prebivalstva, živinorejske proizvodnje in tehnologije, svetovanje, spremljanje zdravstvenega stanja ter zdravljenje čebel in rib;

4. veterinarskosanitarne preglede živali, surovin in živil, ki so namenjeni za javno potrošnjo, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, krme, vode za napajanje živali in odpadkov v proizvodnji in prometu, za zagotavljanje higienske neoporečnosti, veterinarskosanitarne preglede uvoznih in izvoznih pošiljk, izdajanje potrdil o zdravstvenem stanju pošiljke in dovoljenja za promet z mlekom in mlečnimi izdelki;

5. patomorfološko diagnostiko, veterinarskohigiensko službo in dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo za preventivo in v primeru pojavov kužne bolezni;

6. laboratorijske preiskave materiala živali, živil in surovin, živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, vode za napajanje živali, zraka, zemlje, krme in dodatkov, odpadkov in odplak zaradi diagnostike živalskih kužnih in parazitarnih bolezni oziroma zagotavljanja higienske in zdravstvene ustreznosti;

7. zagotavljanje priprav za obrambo in zaščito ter delovanje veterinarske službe v vojni ali ob naravnih in drugih nesrečah ter v izrednem stanju; usposabljanje enot za prvo veterinarsko pomoč civilne zaščite;

8. organiziranje in vodenje veterinarskega razsvetljevanja imetnikov živali in prebivalstva, strokovno izobraževalno in publicistično delo na področju veterinarske dejavnosti, organiziranje tečajev za osnovno znanje o živalskih kužnih boleznih;

9. nadaljevanje oziroma dopolnitev osnovne veterinarske dejavnosti iz 64. člena tega zakona s poglobljeno diagnostiko, zdravljenjem bolezni in veterinarsko nego živali;

10. specialistične klinične, laboratorijske, rentgenske in druge diagnostične preiskave v skladu s strokovno usmeritvijo;

11. preskrbo z zdravili za lastno dejavnost;

12. raziskave na področju sekundarne veterinarske dejavnosti;

13. zdravstveno varstvo plemenjakov v o semenjevalnem središču, sistematično spremljanje zdravja

plemenjakov in njihove zdravstvene sposobnosti za o semenjevanje, pridobivanje, priprava, preverjanje zdravstvene ustreznosti, zdravstveni nadzor pri skladiščenju in odpremi živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov;

14. zagotavljanje preskrbe veterinarskih organizacij z zdravili, in sredstvi za dezinfekcijo, dezinfekcijo in deratizacijo;

15. preprečevanje onesnaževanja okolja s povzročitelji in prenašalci živalskih kužnih bolezni (dezinfekcija, dezinfekcija, deratizacija itd.).

67. člen

(izvajanje sekundarne veterinarske službe)

(1) Sekundarno veterinarsko službo iz 1. do 8. točke 66. člena tega zakona opravlja Veterinarski zavod Slovenije.

(2) Sekundarno veterinarsko službo iz 9. do 12. in 15. točke 66. člena tega zakona opravljajo veterinarske klinike.

(3) Veterinarsko službo v o semenjevalnih središčih iz 11. in 13. točke 66. člena tega zakona opravljajo veterinarske postaje v o semenjevalnih središčih.

(4) Preskrbo iz 14. točke 66. člena tega zakona opravljajo veledrogerije.

VETERINARSKA SLUŽBA NA TERCIARNI RAVNI

68. člen

(obseg terciarne veterinarske službe)

Veterinarska služba na terciarni ravni obsega opravljanje tehle najzahtevnejših specialističnih storitev:

1. opravljanje nalog iz 1. do 3. točke ter 7. in 8. točke 66. člena tega zakona za območje države v sodelovanju z Veterinarskim zavodom Slovenije;
2. sodelovanje pri organizaciji in vodenju preprečevanja in zatiranja posebno nevarnih živalskih kužnih boleznih;
3. opravljanje vrhunskih preiskav iz 5. in 6. točke 66. člena tega zakona;
4. preverjanje rezultatov laboratorijskih preiskav z izvajanjem primerjalnih testov, usklajevanje metodoloških postopkov, sodelovanje pri izdelavi sistema intra in interlaboratorijskega nadzora ter izvajanje nadzora imunosti;
5. razvijanje in uvajanje novih laboratorijskih metod za diagnostiko živalskih kužnih boleznih in za analitiko ostankov kontaminantov okolja in veterinarskih zdravil ter za druge preiskave surovin, živil in krme;
6. spremljanje učinkovitosti in ugotavljanje ustreznosti posameznih sredstev za dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo, za preprečevanje in zatiranje živalskih kužnih boleznih;
7. poseben nadzor zdravil;
8. uvajanje, razvijanje in vzpostavljanje informacijskega sistema v veterinarstvu Republike Slovenije;
9. preskrbo z zdravili za lastno dejavnost;
10. razvijanje in uvajanje novih kliničnih laboratorijskih metod za diagnostiko in zdravljenje kužnih boleznih, ki ne ogrožajo države, organskih, presnovnih, vzrejnih in drugih boleznih, bolezenskih stanj in poškodb živali;
11. razvijanje in uvajanje novih postopkov pri osemenjevanju in presajanju zarodkov ter laboratorijskega dela z jajčnimi celicami;
12. raziskave in uvajanje novih zdravil;
13. laboratorijsko in klinično preizkušanje ter interni nadzor zdravil;
14. ukrepanje za higienizacijo odplak, gnoja, gnojevke, gnojnice;
15. posredovanje novih veterinarskomedicinskih dosežkov, novih postopkov in metod strokovnega dela in strokovno pomoč pri primarni in sekundarni veterinarski dejavnosti;
16. izobraževalno in strokovno publicistično delo v veterinarski dejavnosti;
17. raziskave s področja varovanja okolja, higiene zraka, odpadnih voda iz živinorejske proizvodnje

in živilskih obratov ter kafilerij;

18. etološke raziskave v zdravstvenem varstvu živali.

69. člen

(opravljanje terciarne veterinarske službe)

(1) Najzahtevnejšo specialistično veterinarsko službo iz 1. do 9. točke 68. člena tega zakona opravlja Veterinarski inštitut Slovenije (v nadaljnjem besedilu: veterinarski inštitut). Naloge Veterinarskega inštituta opravlja Veterinarska fakulteta Univerze v Ljubljani.

(2) Veterinarski inštitut opravlja tudi diagnostiko in preiskave iz 5. in 6. točke 66. člena tega zakona, če ta dejavnost ni organizirana v območnem javnem zavodu.

(3) Najzahtevnejšo specialistično veterinarsko dejavnost iz 9. do 18. točke 68. člena tega zakona opravljajo zasebni veterinarski inštituti.

70. člen

(zagotavljanje pedagoške dejavnosti)

Veterinarska fakulteta Univerze v Ljubljani opravlja tudi dejavnosti iz 64. in 66. člena tega zakona za pedagoški proces v soglasju z izvajalcem teh dejavnosti.

2. Veterinarska javna služba

71. člen

(dejavnosti javne veterinarske službe)

(1) Veterinarske storitve iz 1., 2., 4., 6., 7. in 14. točke 64. člena, 1. do 8. točke in 12. do 14. točke 66. člena in 1. do 8. točke ter 11. do 13. točke 68. člena tega zakona so dejavnosti javne veterinarske službe, ki se opravljajo v okviru mreže javne veterinarske službe.

(2) Veterinarske storitve, ki se opravljajo izključno v okviru javnih veterinarskih zavodov, in se zanje koncesija ne more podeliti, so:

- storitve iz 1. do 8. točke 66. člena tega zakona;
- storitve iz 1. do 8. točke 68. člena tega zakona.

(3) Druge veterinarske storitve javne veterinarske službe iz prvega odstavka tega člena opravljajo zasebne veterinarske organizacije na podlagi koncesije, ki jo izda veterinarska uprava.

(4) Veterinarske storitve iz 64., 66. in 68. člena tega zakona, ki niso dejavnosti javne veterinarske službe, se opravljajo v okviru zasebne veterinarske dejavnosti na podlagi dovoljenja, ki ga izda Veterinarska zbornica.

(5) Veterinarske storitve iz 11. in 13. točke 66. člena tega zakona lahko na podlagi koncesije opravlja tudi veterinarska postaja druge pravne osebe, ki ima osemenjevalno središče.

(6) V primerih ko je zaradi objektivnih okoliščin ogroženo izvajanje javne veterinarske službe, ker veterinarska organizacija ne more zagotoviti opravljanja veterinarskih storitev javne veterinarske službe, naloži veterinarska uprava drugi veterinarski organizaciji, da zagotovi ustrezno opravljanje veterinarskih storitev. V tem primeru se lahko dodeli koncesija tudi za veterinarske storitve iz drugega odstavka tega člena.

(7) Koncesija za osemenjevanje določenih vrst živali se lahko dodeli tudi osebi, ki ni veterinarski strokovni delavec, če za to izpolnjuje predpisane pogoje.

72. člen

(mreža javne veterinarske službe)

(1) Mrežo javne veterinarske službe sestavljajo Veterinarski zavod Slovenije, Veterinarski inštitut Slovenije in zasebne veterinarske organizacije (zasebna veterinarska dejavnost), ki opravljajo veterinarske storitve javne veterinarske službe na podlagi koncesije.

(2) Pri postavitvi mreže javne veterinarske službe je treba upoštevati tale merila:

- strategijo razvoja kmetijstva v Republiki Sloveniji in na posameznih območjih;
- zdravstveno stanje živali in ogroženost območja, živali in prebivalstva;
- obseg proizvodnje;
- dostopnost do posameznih rej, število živali, gostoto naseljenosti in intenzivnosti živinorejske proizvodnje;
- naloge posameznih dejavnosti;
- največjo oddaljenost rejcev od veterinarske organizacije in
- območje posamezne veterinarske organizacije.

3. Opravljanje veterinarske dejavnosti

73. člen

(pogoji za opravljanje dejavnosti)

(1) Za varno in strokovno opravljanje veterinarske dejavnosti mora Veterinarski zavod Slovenije in zasebna veterinarska dejavnost izpolnjevati predpisane organizacijske, kadrovske, prostorske in higienskotehnične pogoje ter pogoje glede opreme.

(2) Šteje se, da ima domača pravna ali fizična oseba, ki opravlja zasebno veterinarsko dejavnost, zagotovljene ustrezne prostore in opremo tudi, če sklene pogodbo o najemu oziroma uporabi le-teh z drugo pravno ali fizično osebo.

74. člen

(verifikacija)

(1) Verifikacijo in preverjanje izpolnjevanja predpisanih pogojev javnih veterinarskih zavodov opravlja veterinarska uprava. Veterinarski javni zavod sme začeti opravljati veterinarsko dejavnost, ko veterinarska uprava z odločbo ugotovi, da izpolnjuje predpisane pogoje in da se dovoli opravljanje določene dejavnosti.

(2) Verifikacijo in preverjanje izpolnjevanja predpisanih pogojev zasebne veterinarske dejavnosti opravlja veterinarska zbornica. Zasebna veterinarska organizacija sme začeti opravljati veterinarsko dejavnost, ko veterinarska zbornica z odločbo ugotovi, da izpolnjuje predpisane pogoje in da se dovoli opravljanje določene veterinarske dejavnosti.

75. člen

(evidence)

Vse veterinarske organizacije vodijo veterinarsko dokumentacijo in druge evidence ter dostavljajo poročila v skladu s posebnimi predpisi. V ta namen se vključujejo v enoten informacijski sistem ministrstva.

76. člen

(neprekinjena veterinarska služba)

(1) Kadar veterinarske službe iz strokovnih ali organizacijskih razlogov ni mogoče organizirati v rednem delovnem času, v izmenah ali kako drugače, ali ko je treba opravljati nujne veterinarske storitve, strokovni delavci zagotovijo neprekinjeno veterinarsko službo z dežurstvom ali s stalno pripravljenostjo.

- (2) Dežurstvo je poseben delovni pogo, ko mora biti strokovni delavec prisoten v veterinarski organizaciji, da lahko opravlja nujne veterinarske storitve.
- (3) Stalna pripravljenost je poseben delovni pogo, ko mora biti strokovni delavec vsak čas dosegljiv zaradi opravljanja nujnih veterinarskih storitev.
- (4) Dežurstvo in stalna pripravljenost se štejeta v delovni čas, potreben za opravljanje nujnih veterinarskih storitev.
- (5) Med stavko morajo veterinarski delavci zagotavljati nujno veterinarsko pomoč in oskrbo živali.
- (6) Veterinarski delavec ne sme odkloniti nujne veterinarske pomoči.
- (7) Ne glede na predpise o delovnih razmerjih lahko delavci v veterinarski službi opravijo 40 ur dela preko polnega delovnega časa.

4. Organizacija veterinarske službe

a) Javni veterinarski zavodi

77. člen

(javni zavod)

- (1) Javna veterinarska zavoda sta Veterinarski zavod Slovenije in Veterinarski inštitut Slovenije.
- (2) Veterinarski zavod Slovenije ustanovi Vlada Republike Slovenije. Akt o ustanovitvi zavoda mora določiti tudi območne enote.
- (3) Veterinarski inštitut Slovenije vodi za sredstva, ki jih pridobi na podlagi tega zakona, poseben obračun. Veterinarski inštitut Slovenije mora za opravljanje dejavnosti po tem zakonu izpolnjevati predpisane pogoje in te dejavnosti opravljati v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

78. člen

(upravljanje Veterinarskega zavoda Slovenije)

- (1) Veterinarski zavod Slovenije upravlja svet zavoda. Sestavo in številčno razmerje predstavnikov v svetu določi ustanovitelj z aktom o ustanovitvi.
- (2) Direktorja Veterinarskega zavoda Slovenije imenuje in razrešuje svet zavoda s soglasjem Vlade Republike Slovenije.
- (3) Strokovni svet Veterinarskega zavoda Slovenije sestavljajo strokovni vodja ter vodje posameznih strokovnih oddelkov in organizacijskih enot.

79. člen

(delavci in soupravljanje)

- (1) Delavci Veterinarskega zavoda Slovenije uresničujejo pravico do sodelovanja pri upravljanju zavoda kot posamezniki v skladu z zakonom, kolektivno pa v skladu s kolektivno pogodbo.
- (2) Ne glede na prvi odstavek tega člena uresničujejo veterinarski strokovni delavci pravico do soupravljanja tudi kot člani sveta Veterinarskega zavoda Slovenije v skladu s zakonom, aktom o ustanovitvi in statutom zavoda.

80. člen

(pečat Veterinarskega zavoda Slovenije)

Pečat Veterinarskega zavoda Slovenije je okrogle oblike. V sredini pečata je grb Republike Slovenije. V zgornjem delu kroga pečata je besedilo "Veterinarski zavod Slovenije", v spodnjem delu pa sedež zavoda.

b) Zasebna veterinarska dejavnost

81. člen

(ustanovitev zasebne veterinarske dejavnosti)

(1) Domače pravne in fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz 82. člena tega zakona, lahko ustanovijo oziroma organizirajo tele organizacijske oblike zasebne veterinarske dejavnosti: veterinarsko ambulanto, veterinarsko bolnico, veterinarsko lekarniško postajo, veterinarsko kliniko, veterinarsko postajo v osemenjevalnem središču, veledrogerijo in zasebni veterinarski inštitut.

(2) Veterinarske organizacije iz prejšnjega odstavka so organizirane kot družbe ali samostojni veterinarji po predpisih o gospodarskih družbah. Veterinarske organizacije, ki ne opravljajo veterinarskih storitev javne veterinarske službe na podlagi koncesije, so lahko organizirane tudi kot posebne enote znotraj drugih družb.

82. člen

(pogoji, verifikacija in register zasebne veterinarske dejavnosti)

(1) Zasebno veterinarsko dejavnost lahko opravlja doktor veterinarske medicine (v nadaljnjem besedilu: veterinarski strokovni delavec), ki ni v delovnem razmerju, mu ni s pravnomočno odločbo prepovedano opravljanje veterinarske službe oziroma poklica, če organizira veterinarsko organizacijo in izpolnjuje druge predpisane pogoje iz 73., 76., 94. in 95. člena tega zakona.

(2) Na podlagi opravljene verifikacije veterinarske organizacije zasebne veterinarske dejavnosti izda veterinarska zbornica dovoljenje za opravljanje veterinarske dejavnosti in ga vpiše v register.

(3) Veterinarska zbornica vodi predpisan register zasebnih veterinarskih organizacij, ki vsebuje zlasti tele podatke:

- organizacijsko obliko veterinarske dejavnosti in sedež;

- osebne podatke veterinarskih strokovnih delavcev: ime in priimek, naslov, datum rojstva in izobrazba;
 - število zaposlenih delavcev z njihovimi osebnimi podatki: ime in priimek, naslov, datum rojstva in izobrazba;
 - vrsto in obseg dejavnosti;
 - datum vpisa v register in datum začetka opravljanja dejavnosti ter datum morebitnih sprememb.
- (4) Veterinarska zbornica lahko prevzema za vodenje registra tudi druge podatke iz javnih evidenc, vezane na zasebne veterinarske organizacije.

83. člen

(izbris iz registra zasebne veterinarske dejavnosti)

- (1) Dovoljenje za opravljanje zasebne veterinarske dejavnosti preneha veljati:
- z odjavo iz registra;
 - z odvzemom.
- (2) Zasebna veterinarska organizacija se mora v osmih dneh po prenehanju opravljanja dejavnosti odjaviti iz registra in vrniti dovoljenje za opravljanje dejavnosti. O odjavi iz registra izda veterinarska zbornica ugotovitveno odločbo.
- (3) Veterinarska zbornica odvzame dovoljenje in izbriše veterinarsko organizacijo iz registra, če ugotovi, da zasebna veterinarska organizacija ne izpolnjuje pogojev po tem zakonu ali da opravlja dejavnost v nasprotju s tem zakonom, če ne začne opravljati dejavnosti v enem letu po vpisu v register, če ji je s pravnomočno odločbo prepovedano opravljati dejavnost.
- (4) Veterinarska zbornica lahko odvzame dovoljenje in jo izbriše iz registra:
- če pristojno častno razsodišče Slovenske veterinarske zveze ali veterinarska zbornica ugotovi hujšo kršitev dobrih poslovnih običajev;
 - če ugotovi nestrokovnost pri opravljanju dejavnosti.

(5) Zoper odločbo iz tretjega in četrtega odstavka tega člena je dovoljena pritožba. O pritožbi odloča veterinarska uprava.

5. Koncesije

84. člen

(koncesija)

(1) Na podlagi načrta zdravstvenega varstva živali veterinarska uprava z javnim razpisom razpiše koncesije za opravljanje javne veterinarske službe. Javnega razpisa ni v primerih, ki jih določa zakon. Oblika in postopek javnega razpisa se določita za vsak primer posebej.

(2) Veterinarska uprava odloči o izbiri koncesionarja z odločbo v upravnem postopku. Zoper to odločbo ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(3) O izbiri koncesionarja za opravljanje osemenjevanja odloča veterinarska uprava v soglasju s pristojno živinorejsko službo.

85. člen

(koncesijska pogodba)

(1) Na podlagi koncesijske odločbe veterinarska uprava sklene s koncesionarjem koncesijsko pogodbo v pisni obliki, v kateri se uredijo zlasti:

- dejavnost javne veterinarske službe, ki jo opravlja koncesionar;
- območje, na katerem mora opravljati dejavnost javne veterinarske službe;
- način in pogoji za opravljanje koncesionirane dejavnosti;
- morebitna javna pooblastila;
- pravice, obveznosti in odgovornosti koncesionarjev;

- delovni čas in poslovni čas oziroma način zagotavljanja neprekinjenega zdravstvenega varstva živali;
 - pričetek in čas trajanja koncesije;
 - vir financiranja opravljanja koncesionirane javne službe;
 - nadzor nad opravljanjem koncesionirane javne službe;
 - prenehanje koncesijskega razmerja;
 - pooblastila za sklenitev koncesijske pogodbe;
 - rok za odpoved koncesije.
- (2) Če pri uresničevanju koncesijske pogodbe pride do spora med koncedentom in koncesionarjem, o sporu odloča redno sodišče.
- (3) Veterinarski strokovni delavci, ki s koncesijo dobijo dovoljenje za opravljanje javne veterinarske službe, so za delo odgovorni izdajatelju koncesije.
- (4) Če pri uresničevanju koncesijske pogodbe pride do motenj pri izvajanju nujnih veterinarskih ukrepov, lahko koncedent brez razpisa zagotovi, da jih izvaja druga oseba.

86. člen

(prenehanje koncesijskega razmerja)

- (1) Razmerje med koncedentom in koncesionarjem preneha:
- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
 - z odkupom koncesije,
 - z odvzemom koncesije.
- (2) Koncesijska pogodba preneha po preteku časa, za katerega je bila sklenjena, z odpovedjo, če je sklenjena za določen čas, z razdrtjem. Razlogi in pogoji za razdrtje, odpovedni rok in druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi ali razdrtju pogodbe se določijo v koncesijski pogodbi.

87. člen

(odvzem koncesije)

Koncedent lahko odvzame koncesije koncesionarju:

- če ne začne z opravljanjem koncesionirane javne službe v za to določenem roku,
- če opravlja javno službo v nasprotju s tem zakonom, koncesijskim aktom ali koncesijsko pogodbo.

88. člen

(prenos koncesije)

(1) Koncesionar lahko prenese koncesionirano javno službo na drugo veterinarsko organizacijo samo, če je prenos predviden v koncesijski pogodbi ali če mu to dovoli koncedent.

(2) Koncedent lahko v celoti ali delno prenese opravljanje koncesirane javne službe samo v primerih, določenih s tem zakonom, ali iz razlogov, določenih v koncesijski pogodbi, sicer pa samo s soglasjem koncesionarja.

89. člen

(obvezna koncesija)

Če opravljanje posameznih dejavnosti veterinarske javne službe ni zagotovljeno, lahko veterinarska uprava z odločbo v upravnem postopku naloži opravljanje te dejavnosti veterinarski organizaciji, ki za to izpolnjuje predpisane pogoje. Veterinarska uprava in veterinarska organizacija skleneta koncesijsko pogodbo za opravljanje te dejavnosti po določbah tega zakona.

90. člen

(pravice in dolžnosti koncesionarja ob višji sili)

(1) Koncesionar mora v skladu z objektivnimi možnostmi opravljati koncesionirno javno službo tudi ob nepredvidljivih okoliščinah, nastalih zaradi višje sile.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka ima koncesionar pravico zahtevati od koncedenta povračilo stroškov, ki so nastali zaradi opravljanja javne službe v nepredvidljivih okoliščinah.

91. člen

(odgovornost koncesionarja za ravnanje zaposlenih)

(1) Koncesionar je v skladu z zakonom odgovoren za škodo, ki jo pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem javne službe povzročijo pri njem zaposleni ljudje uporabnikom ali drugim osebam.

(2) Če koncesionar v primerih, ki so v zvezi z ravnanjem pri njem zaposlenih ljudi, ne zagotovi opravljanja koncesionirane javne službe, lahko njeno opravljanje začasno zagotovi koncedent na način, določen s tem zakonom, ali na drug način, določen v koncesijski pogodbi.

92. člen

(odgovornost koncedenta za ravnanje koncesionarja)

Koncedent subsidiarno odgovarja za škodo, ki jo pri opravljanju koncesionirane javne službe povzroči koncesionar uporabnikom ali drugim osebam, če s koncesijsko pogodbo ni dogovorjena drugačna vrsta odgovornosti.

6. Financiranje javne veterinarske službe

93. člen

(financiranje javne službe)

(1) Javna veterinarska služba se financira:

- iz sredstev ustanovitelja v skladu z aktom o ustanovitvi;
- iz proračuna Republike Slovenije;
- s plačilom za opravljene veterinarske storitve;
- iz drugih virov.

(2) Pri oblikovanju cen veterinarskih storitev za zagotavljanje predpisanega najmanjšega obsega varstva pred živalskimi kužnimi boleznimi, se upoštevajo predpisana merila.

(3) Javni veterinarski zavod, ki pridobiva del prihodka z zaračunavanjem veterinarskih storitev, lahko dobiček iz tega naslova razporedi na način, ki ga predpiše Vlada Republike Slovenije.

(4) Plače, napredovanje, delovna uspešnost in dodatki delavcev v javni veterinarski službi se urejajo po zakonu o razmerju plač v javnih zavodih, državnih organih in organih lokalnih skupnosti.

7. Veterinarski strokovni delavci in sodelavci

94. člen

(strokovni delavci)

(1) Veterinarsko strokovno delo v veterinarski dejavnosti opravljajo veterinarski strokovni delavci, ki imajo ustrezno strokovno izobrazbo, so strokovno usposobljeni za opravljanje dela v svojem poklicu in izpolnjujejo druge pogoje, določene v tem zakonu, z drugimi predpisi ter splošnimi akti.

(2) Veterinarske dejavnosti samostojno opravljajo doktorji veterinarske medicine, ki so opravili strokovni izpit. Veterinarska tehnična dela opravljajo veterinarski tehniki, ki so opravili strokovni izpit.

Veterinarska pomožna dela opravljajo veterinarski bolničarji in veterinarski higieniki.

(3) Določene strokovne naloge s področja veterinarskih dejavnosti opravljajo tudi veterinarski sodelavci z ustrezno strokovno izobrazbo.

(4) Veterinarski strokovni delavci morajo pri opravljanju veterinarskih storitev ravnati tudi v skladu z veljavnim etičnim kodeksom in veterinarskomedicinsko deontologijo.

95. člen

(slovenski jezik in jezik narodnosti)

(1) Veterinarski strokovni delavec oziroma veterinarski sodelavec, ki opravlja svoje delo v neposrednem stiku z imetniki živali, mora obvladati in uporabljati slovenski jezik, na dvojezičnih območjih pa tudi jezik narodnosti.

(2) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka se dokazuje z javnim spričevalom o končani srednji šoli ali s potrdilom pooblaščenega ustanove.

96. člen

(mazaštvo)

Osebe, ki nimajo ustrezne veterinarske izobrazbe iz prvega in drugega odstavka 94. člena tega zakona, ne smejo opravljati veterinarskih dejavnosti. Če osebe, ki nimajo ustrezne izobrazbe, opravljajo veterinarske dejavnosti, se to šteje za mazaštvo.

97. člen

(pripravništvo)

- (1) Pripravništvo traja za delavca z veterinarsko srednjo strokovno izobrazbo 6 mesecev in za delavce z veterinarsko medicinsko visoko strokovno izobrazbo 12 mesecev.
- (2) Strokovni izpit obsega splošni in posebni del s predpisano vsebino in obsegom strokovnega izpita.
- (3) Izpitno komisijo za veterinarske strokovne delavce in sodelavce v zasebni veterinarski dejavnosti imenuje veterinarska zbornica, za strokovne delavce in sodelavce v javnih veterinarskih zavodih pa veterinarska uprava.
- (4) Pripravništvo lahko opravlja tudi oseba, ki ni v delovnem razmerju, pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

98. člen

(strokovno izpopolnjevanje)

- (1) Strokovni delavci, ki opravljajo veterinarsko dejavnost, imajo pravico in dolžnost, da se strokovno izpopolnjujejo.
- (2) Strokovno izpopolnjevanje mora biti v skladu s programom zdravstvenega varstva živali in z razvojem veterinarsko-medicinskih in drugih znanosti ter s potrebami uporabnikov veterinarske dejavnosti na določenem območju.
- (3) Veterinarske organizacije in ustrezna stanovska organizacija zagotovijo strokovno izpopolnjevanje delavcev v skladu s svojimi razmerami in potrebami ter določijo s splošnim aktom obseg, način in trajanje strokovnega izpopolnjevanja za posamezne vrste delavcev.
- (4) Veterinarski strokovni delavec, ki za več kot 5 let prekine delo v veterinarski dejavnosti, pa želi opravljati naloge javne veterinarske službe, mora opraviti predpisani preizkus znanja.

99. člen

(premestitev strokovnega delavca)

Na podlagi šestega odstavka 71. člena opravljena začasna premestitev posameznega veterinarskega strokovnega delavca lahko traja največ 6 mesecev.

100. člen

(preizkus strokovne usposobljenosti)

(1) Veterinarski strokovni delavci morajo vsakih 10 let na predpisan način dokazati strokovno usposobljenost za nadaljnje delo na svojem področju.

(2) Veterinarski strokovni delavci, ki ne opravijo uspešno preizkusa strokovne usposobljenosti ali ne pridejo na preizkus v določenem roku, se morajo ob delu dodatno strokovno izpopolnjevati na ustreznem strokovnem področju.

(3) Veterinarskim strokovnim delavcem, ki tudi po dodatno določenem roku ne pridejo na preizkus strokovne usposobljenosti, se odvzame dovoljenje za opravljanje zasebne dejavnosti oziroma jim preneha delovno razmerje.

(4) Po drugem neuspešnem preizkusu strokovne usposobljenosti veterinarskemu strokovnemu delavcu po odločbi pristojnega organa preneha delovno razmerje oziroma se mu odvzame dovoljenje za opravljanje veterinarske dejavnosti.

(5) Komisijo za preizkus strokovne usposobljenosti za veterinarske strokovne delavce v zasebni veterinarski dejavnosti imenuje veterinarska zbornica, za veterinarske strokovne delavce v javnih veterinarskih zavodih pa veterinarska uprava.

8. Strokovni organ

101. člen

(veterinarski svet)

(1) Strokovne podlage za oblikovanje veterinarske politike in doktrinarna vprašanja usklajuje veterinarski svet, ki ga oblikuje minister iz predstavnikov veterinarske uprave, Veterinarske fakultete, Veterinarske zbornice, Veterinarskega zavoda Slovenije in Društva veterinarjev javne in upravne službe Slovenije, Slovenske veterinarske zveze in priznanih strokovnjakov na področju veterinarstva.

(2) Naloge veterinarskega sveta so:

- spremlja sistemska, razvojna in kadrovska vprašanja v veterinarstvu in predlaga ukrepe z opredelitvijo prednostnih nalog;
- sodeluje pri pripravi načrta zdravstvenega varstva živali ter kadrovskih in delovnih normativov;
- predlaga epidemiološke, ekonomske in druge analize na področju veterinarstva;
- predlaga razvojne načrte v veterinarstvu;
- predlaga programe preventivnega zdravstvenega varstva živali v skladu z veljavno doktrino in epizootiološkimi razmerami;
- sodeluje pri pripravi podlag za pripravo novih zakonskih in podzakonskih predpisov.

9. Strokovna nadzorstvo

102. člen

(nadzor)

(1) Za zagotovitev strokovnosti dela javnih veterinarskih zavodov in zasebne veterinarske dejavnosti se organizirajo in izvajajo tele vrste nadzora:

- notranji strokovni nadzor, ki ga opravljajo veterinarski strokovni delavci in sodelavci ter odgovorni za strokovnost dela v veterinarski organizaciji;
- strokovni nadzor, ki ga v zasebni veterinarski dejavnosti opravlja veterinarska zbornica v sodelovanju z ustreznimi veterinarskimi organizacijami.

(2) Nadzor iz prejšnjega odstavka se opravlja med izvajanjem veterinarske dejavnosti ali na predlog imetnika živali, veterinarskega delavca, zavoda, veterinarske zbornice ali na lastno pobudo.

(3) Zasebna veterinarska dejavnost mora omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva.

103. člen

(ukrepi)

Če se pri strokovnem nadzoru ugotovijo pomanjkljivosti pri opravljanju zasebne veterinarske dejavnosti, veterinarska zbornica:

- zahteva dodatno strokovno izpopolnjevanje delavca, za katerega se ugotovi pomanjkljiva usposobljenost;
- odredi odpravo organizacijskih in higienskotehničnih ter drugih pomanjkljivosti, ki povzročajo neustrezno kakovost in strokovnost dela;
- zasebni veterinarski dejavnosti ali posameznemu strokovnemu delavcu odvzame dovoljenje za opravljanje veterinarske dejavnosti.

10. Zbornica in združenje

104. člen

(veterinarska zbornica)

(1) Veterinarski strokovni delavci zasebne veterinarske dejavnosti se združujejo v veterinarsko zbornico.

(2) Veterinarska zbornica opravlja te naloge:

1. organizira pripravništvo;
2. imenuje komisijo za strokovne izpite in izdaja spričevala o opravljenem strokovnem izpitu za

- strokovne delavce in sodelavce v zasebni veterinarski dejavnosti in vodi knjigo izpitov;
3. verificira in preverja izpolnjevanje predpisanih pogojev v zasebni veterinarski dejavnosti in izdaja dovoljenja za opravljanje določene zasebne veterinarske dejavnosti;
 4. vodi register zasebnih veterinarskih organizacij;
 5. načrtuje, spremlja in organizira strokovno izpopolnjevanje strokovnih delavcev ter preizkus strokovne usposobljenosti v zasebni veterinarski dejavnosti;
 6. opravlja strokovni nadzor v zasebni veterinarski dejavnosti;
 7. sodeluje pri pripravi predpisov o veterinarstvu;
 8. sodeluje pri določanju meril za oblikovanje cen veterinarskih storitev;
 9. sodeluje pri razpisovanju in dodeljevanju koncesij;
 10. sodeluje pri oblikovanju vzgojnoizobraževalnih programov;
 11. opravlja druge naloge, določene s statutom.
- (3) Naloge iz 2. do 6. točke prejšnjega odstavka opravlja veterinarska zbornica kot javna pooblastila.

105. člen

(statut zbornice)

Zbornica sprejme statut, h kateremu da soglasje Vlada Republike Slovenije v delu, ki zadeva javna pooblastila.

106. člen

(financiranje javnih pooblastil)

- (1) Naloge, ki jih zbornica opravlja na podlagi javnih pooblastil, se financirajo iz republiškega proračuna in drugih virov.
- (2) Naloge, ki jih zbornica opravlja na podlagi javnih pooblastil nadzira veterinarska uprava.

(3) Zoper odločbo in ukrepe veterinarske zbornice ima stranka pravico do pritožbe v osmih dneh od dneva vročitve odločbe na veterinarsko upravo.

VII. REGISTRI

107. člen

(registri)

(1) Register objektov in živali iz tretjega odstavka 10. člena, register psov iz četrtega odstavka 10. člena, register objektov za klanje in proizvodnjo živil na domačem trgu iz prvega odstavka 45. člena, register izvoznih obratov iz prvega odstavka 47. člena, register uvoznih in tranzitnih objektov iz drugega odstavka 47. člena, register zasebne veterinarske dejavnosti iz tretjega odstavka 82. člena, knjiga izpitov strokovnih delavcev in sodelavcev v zasebni praksi iz 2. točke drugega odstavka 104. člena in knjiga izpitov za delavce v javnih veterinarskih zavodih iz 121. člena tega zakona, so javne evidence.

(2) Registri iz prejšnjega odstavka vključujejo tele podatke: ime in priimek ter prebivališče lastnika živali oziroma objektov, za pravne osebe pa ime in sedež ter naslov posameznih objektov, kjer se opravlja dejavnost.

VIII. PRISTOJNOSTI DRŽAVNIH ORGANOV

1. Vlada Republike Slovenije

108. člen

(pristojnosti vlade)

Vlada Republike Slovenije ima po tem zakonu te pravice in obveznosti:

-določi mrežo javne veterinarske službe in pri tem upošteva merila za postavitev mreže, ki jih določa ta zakon;

- ustanovi Veterinarski zavod Slovenije;

- daje soglasje k imenovanju in razrešitvi predstojnika Veterinarskega zavoda Slovenije;

- določi višino in način plačevanja pristojbin za zdravstveno varstvo živali iz tega zakona;

- določi način izdelave delitvene bilance iz 147. in 149. člena tega zakona ter način ugotavljanja deleža občin v družbenem kapitalu obstoječih veterinarskih zavodov iz prvega odstavka 147. člena tega zakona.

109. člen

(posebna pooblastila vlade)

(1) Če se pojavi nevarnost drugih kužnih bolezni, ki niso določene v 6. členu tega zakona, ki bi lahko ogrozile zdravje živali ali prebivalcev, lahko Vlada Republike Slovenije odloči, da se za varstvo pred tako kužno boleznijo uporabijo določbe o ukrepih in druge določbe iz tega zakona. O odločitvi mora takoj obvestiti Državni zbor Republike Slovenije.

(2) Ob naravnih in drugih nesrečah, ki povzročijo obolenje večjega števila živali, ali pojave epizootije in v izrednih razmerah ali vojni, lahko Vlada Republike Slovenije odredi za širše območje te ukrepe:

1. mobilizacijo veterinarskih delavcev in drugih občanov za izvedbo predpisanih ukrepov;

2. odvzem opreme, zdravil in prevoznih sredstev v skladu s posebnimi predpisi in začasno uporabo zemljišča in zgradb za izvedbo predpisanih ukrepov za zdravstveno varstvo živali;

3. posebne naloge veterinarskim organizacijam zaradi izvedbe predpisanih ukrepov.

(3) Pri večjih epizootijah lahko Vlada Republike Slovenije odredi, da morajo pomagati pri preprečevanju širjenja in pri zatiranju kužnih bolezni tudi policija in enote civilne zaščite.

2. Minister, pristojen za veterinarstvo, in drugi ministri

110. člen

(posebna pooblastila ministra)

V izrednem ali vojnem stanju, ob naravnih in drugih nesrečah, ki povzročijo obolenje večjega števila živali, ali ob pojavih epizootije lahko minister naloži veterinarским delavcem in veterinarским organizacijam posebne strokovne in druge naloge.

111. člen

(izjemni ukrepi ministra)

(1) Ne glede na določbo 34. člena tega zakona lahko minister v izjemnih epizootioloških razmerah odredi:

1. da je treba pregledovati vse klavne živali, živila in surovine, ki so namenjene za lastno domačo porabo ali za krmljenje živali in določi, kdo opravlja preglede;
2. da je treba živila ustrezno toplotno obdelati pred uporabo oziroma oddajo v promet;
3. da je treba opravljati obvezne veterinarskosanitarne preglede pošiljk živil, surovin in odpadkov pri razkladanju tudi v prometu med občinami in da se prepove prodaja na tržnicah.

(2) Če veterinarska organizacija v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajanje določene dejavnosti javne veterinarske službe, organizira ministrstvo izvajanje te dejavnosti pri ustreznih institucijah v državi ali v drugih državah.

112. člen

(ukrepi ministra na meji)

Zaradi preprečevanja vnašanja in širjenja živalskih kužnih boleznih iz drugih držav in njihovega zatiranja v Republiki Sloveniji lahko minister:

1. odredi, da mora biti določen del meje Republike Slovenije pod stalnim veterinarskim nadzorstvom in da se v mejnih občinah izvedejo posamezni ukrepi iz tega zakona;
2. omeji ali prepove uvoz ali tranzit pošiljk čez ozemlje Republike Slovenije, če je nevarnost, da se kužna bolezen z uvozom ali tranzitom vnese v Republiko Slovenijo;
3. omeji ali prepove osebam prehod čez državno mejo v obeh smereh, če se v mejni občini v Republiki Sloveniji ali v sosednji državi zelo razširi posebno nevarna kužna bolezen iz tega zakona.

113. člen

(registracija izvoznih in uvoznih obratov)

Minister izda odločbo o registraciji izvoznega in uvoznega obrata, določa izvozno kontrolno številko in države, v katere sme izvozni obrat izvažati.

114. člen

(podzakonski predpisi)

Minister izda predpise oziroma druge akte, s katerimi:

- razvrsti kužne bolezni živali po vrsti infekcije in ukrepih, potrebnih za njihovo preprečevanje in zatiranje, v skladu z mednarodnim zoosanitarnim kodeksom;
- sprejme kratkoročne in dolgoročne programe za izvajanje preventivnih ukrepov za varstvo pred kužnimi boleznimi živali, v katerih predpiše ukrepe, določi izvajalce programov ter roke, v katerih morajo biti programi uresničeni;
- odredi ob koncu vsakega leta za naslednje leto, katera preventivna cepljenja in diagnostične ter

druge preiskave je treba opraviti, ter določi roke;

- predpiše program tečajev in način opravljanja izpitov za osnovno znanje o živalskih kužnih boleznih in dopolnilno prosvetljevanje;

- določi kužne bolezni, s katerimi ne smejo biti okužena osemenjevalna središča, zrejaljšča plemenjakov, plemenske črede in jate, valilnice, fazanerije, ribogojnice, plemenišča in vzrejališča matic;

- določi kužne bolezni, za katere je treba takoj poskrbeti, da se ugotovi kužna bolezen ali vzrok pogina;

- določi način in postopek obveščanja zainteresiranih pravnih in fizičnih oseb o pojavu kužne bolezni in o znamenjih, po katerih se lahko šteje, da se je kužna bolezen pojavila, o načinu jemanja vzorcev in pošiljanja materiala, potrebnega za diagnostično preiskavo, ter določitvi laboratorijskih testov in metod diagnostične preiskave;

- pooblasti za določene analize laboratorije in referenčne laboratorije, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in so akreditirani pri nacionalni akreditacijski službi;

- predpiše natančnejše ukrepe za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje posameznih kužnih bolezni živali;

- določi dokumentacijo, ki je potrebna v postopku za izplačilo odškodnini;

- predpiše vsebino baz podatkov, metodologijo in način zbiranja dokumentacije in drugih evidenc po tem zakonu;

- določi način označevanja domačih živali;

- predpiše obrazec zdravstvenega spričevala, obrazec veterinarske napotnice za bolne živali, ki se zaradi klanja odpravljajo v klavnico, obrazec za prevoz v sili zaklanih živali, obrazec veterinarske napotnice za živali iz hlevov z nepreverjeno ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami ter obrazec veterinarske napotnice za divjačino, ki se odpremlja iz lovišča v hladilnico ali zbiralnico;

- določi preventivne ukrepe pri klanju bolnih živali, v sili zaklanih živali in pri klanju živali iz hlevov z nepreverjeno ali sumljivimi epizootiološkimi razmerami;

- predpiše način nakladanja, prekladanja in razkladanja pošiljk v notranjem prometu, pri uvozu, izvozu in tranzitu, pogoje, ki jih mora izpolnjevati prevozno sredstvo, higiensko-tehnične pogoje, ki jih

mora izpolnjevati pošiljka, način veterinarskosanitarnega pregleda in obrazce zdravstvenih spričeval v notranjem prometu in pri izvozu;

- predpiše način razkuževanja prevoznih sredstev, s katerimi se prevažajo pošiljke živali, živil, surovin in odpadkov;
- izda predpis o registraciji, cepljenju, označevanju in reji psov ter o postopku z neregistriranimi in necepljenimi psi;
- določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati objekti za živali ter skladišče za živila, surovine na mejnih prehodih;
- določi vrste pošiljk živali in živil, za katera ni potrebna odločba o veterinarskosanitarnih pogojih, ki jih morajo te pošiljke izpolnjevati pri uvozu;
- določi pogoje in trajanje karantene za uvožene živali in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati klavnice za klanje živali iz uvoza;
- predpiše higiensko-tehnične in delovne razmere, ki jih morajo izpolnjevati mejni prehodi, in določi mejne prehode v soglasju s predstojnikom državnega upravnega organa, pristojnega za carino;
- predpiše obrazec izkaznice in znak mejnega veterinarskega inšpektorja;
- določi postopek in pogoje za izdajo dovoljenja za promet z mlekom in mlečnimi izdelki;
- določi ukrepe za preprečevanje škodljivih posledic zaradi ostankov zdravil in drugih škodljivih snovi v surovinah in živilih;
- določi program in način opravljanja izpitov na tečajih za preglednike divjačine v lovskih organizacijah in predpiše ukrepe za zagotavljanje neoporečnega pregleda, prevoza in zbiranja divjačine;
- določi pogoje za klanje na domu in kdaj se šteje, daje meso namenjeno za lastno domačo porabo;
- določi pogoje za uvoz mikroorganizmov, način hranjenja in ravnanja z njimi ter evidence v zvezi z njimi;
- predpiše standarde zdravstvene ustreznosti živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter minimalne pogoje za oploditveno sposobnost in sistematičen nadzor in evidenco;
- določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati osebe, ki niso strokovni veterinarski delavci, da lahko osemenjuje živali;

- določi pogoje, ki jih morajo izpolnjevati fizične in pravne osebe za opravljanje dezinfekcije, dezinsekcije in deratizacije;
- predpiše organizacijo in poslovanje veterinarskohigienske službe;
- določi laboratorijske preiskave, ki se opravljajo na primarni, sekundarni oziroma terciarni ravni;
- predpiše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati javni veterinarski zavodi in zasebna veterinarska dejavnost, postopek njihove verifikacije in preverjanja;
- določi merila za oblikovanje cen veterinarskih storitev za zagotavljanje predpisanega najmanjšega obsega varstva živali pred kužnimi boleznimi ob sodelovanju z veterinarsko zbornico in v soglasju z ministrom, pristojnim za cene;
- uredi pripravništvo, strokovne izpite in izpopolnjevanje strokovne izobrazbe s preizkusom usposobljenosti za delavce v veterinarski službi;
- določi način dela veterinarskega sveta in imenuje člane tega sveta;
- izda druge predpise za izvajanje tega zakona.

115. člen

(podzakonski predpisi)

Minister in minister, pristojen za zdravstvo:

- sprejmeta kratkoročne in dolgoročne preventivne ukrepe in programe za varstvo prebivalstva pred zoonozami;
- ustanovita kot strokovno in svetovalno telo skupno komisijo za zoonoze, določita število članov, sestavo in imenujeta člane komisije.

116. člen

(podzakonski predpisi)

Minister izda v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravstvo, tele predpise:

- o načinu opravljanja obveznega veterinarskosanitarnega pregleda in nadzora živali in živil, o ocenjevanju higienske ustreznosti;
- o označevanju živil;
- o največjih količinah škodljivih snovi in sestavin v krmilih in surovinah, ki so namenjene za proizvodnjo krmil;
- o higienskih, veterinarskosanitarnih in tehničnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati objekti, prostori in oprema za klanje živali, obdelavo, predelavo in skladiščenje surovin in živil;
- navodilo o načrtovanju in nadzoru živil v skladiščih in prodajalnah, na trgih, tržnicah in drugih prodajnih mestih.

117. člen

(podzakonski predpis)

Minister predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, minimalne higienskotehnične pogoje za ureditev objektov in opreme za obdukcijo, za zbiranje odpadkov, za predelavo odpadkov v živilskih obratih ter za grobišča in način ravnanja z odpadki.

118. člen

(podzakonski predpis)

Minister predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za ekonomske odnose in razvoj:

- higiensko-tehnične pogoje prostorov, v katerih se spravljajo ali skladiščijo kože.

119. člen

(podzakonski predpis)

Minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, predpiše v soglasju z ministrom programe civilne zaščite za prvo veterinarsko pomoč.

3. Veterinarska uprava Republike Slovenije

120. člen

(veterinarska uprava)

(1) Upravne naloge in inšpekcijsko nadzorstvo na področju veterinarstva opravlja veterinarska uprava.

(2) V veterinarski upravi je organizirana posebna enota veterinarske inšpekcije z notranjimi organizacijskimi enotami, območnimi izpostavami in mejnimi veterinarskimi postajami.

121. člen

(upravne naloge)

Veterinarska uprava ima pravico in dolžnost, da:

- spremlja gibanje živalskih kužnih boleznih v državi in v tujini in o tem obvešča veterinarsko službo in živinorejsko službo;
- sprejema programe, usklajuje delo in določa ukrepe za izvajanje programov obvladovanja in preprečevanja širjenja živalskih kužnih boleznih in epidemij;
- skupaj z veterinarskimi javnimi zavodi spremlja in proučuje epizootiološke razmere in ukrepa v skladu z obveznostmi, sprejetimi v okviru mednarodnega urada za kužne bolezni in v skladu s programom zdravstvenega varstva živali Republike Slovenije;

- vodi predpisano evidenco, izdaja mesečna poročila o gibanju živalskih kužnih boleznih v državi in na predpisan način poroča mednarodni organizaciji za kužne bolezni in obvešča vse zainteresirane v državi o stanju kužnih boleznih in sprejetih ukrepih;
- ob pojavu epizootije in v drugih izrednih razmerah lahko naloži veterinarjem in delavcem in veterinarjem posebne strokovne in druge naloge;
- izdaja uvozna dovoljenja za uvoz in tranzit pošiljk in določi preiskave, ki se morajo opraviti med karanteno pri uvozu;
- imenuje komisijo za veterinarskosanitarni nadpregled in vodi postopek nadpregleda;
- vodi register izvoznih obratov;
- skrbi za izvajanje predpisov o veterinarstvu;
- opravlja upravni nadzor nad izvajanjem tega zakona in drugih predpisov o veterinarstvu;
- vodi sredstva za zdravstveno varstvo živali;
- verificira javne veterinarske zavode in izdaja dovoljenje za opravljanje določenih veterinarskih dejavnosti;
- razpisuje natečaj za podelitev koncesij, izdaja odločbe o koncesijah in sklepa pogodbe s koncesionarjem;
- vodi registracijo zdravil za uporabo v veterinarski medicini in daje soglasje k uvozu zdravil, ki se uporabljajo v veterinarski medicini;
- določi obseg gradiva za strokovne izpite in preizkus znanja, imenuje izpitno komisijo, obvešča o datumu, ki je določen za izpit, in vodi knjigo izpitov za delavce javnih veterinarskih zavodov;
- izda in založi mednarodna potrdila;
- vodi register objektov in živali.

4. Veterinarska inšpekcija

122. člen

(področje dela inšpekcije)

(1) Veterinarska inšpekcija opravlja inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem zakonov in drugih predpisov, ki urejajo:

- veterinarstvo v Republiki Sloveniji;
- varstvo pred kužnimi boleznimi živali;
- varstvo prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi glede obveznosti veterinarske službe pri preprečevanju in zatiranju zoonoz;
- promet z zdravili, mamili in strupi, ki se uporabljajo v veterinarski medicini;
- zdravstveno ustreznost in zdravstveno nadzorstvo nad živali glede higienske ustreznosti živil živalskega izvora;
- higieno proizvodnje in prometa z mlekom;
- veterinarske ukrepe v živinoreji glede zagotavljanja nemotene reprodukcije živali, glede ukrepov za preprečevanje in zatiranje jalovosti, glede zdravja živali in zdravstveno sposobnost za razmnoževanje, prometa in skladiščenja živalskega semena, jajčnih celic, zarodkov, iker, valilnih jajc in čebeljih matic, glede pridobivanja in priprave živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov ter o semenjevanja in zdravstvene ustreznosti živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov;
- ukrepe za varstvo živali pred škodljivim delovanjem ionizirajočih sevanj;
- varstvo živali pred mučenjem;
- promet čez državno mejo.

(2) Zadeve inšpekcijskega nadzorstva glede izvajanja predpisov, navedenih v prejšnjem odstavku, opravljajo neposredno veterinarski inšpektorji.

123. člen

(sodelovanje)

(1) Veterinarska inšpekcija zagotavlja enotno uresničevanje politike in ukrepov na področju veterinarske inšpekcije, sodeluje pri pripravi predpisov s svojega delovnega področja ter opravlja

druge zadeve, določene z zakonom ali z drugim predpisom.

(2) Pri svojem delu. sodeluje z drugimi inšpekcijami, zavodi in drugimi organizacijami ter z raziskovalnimi organizacijami in s strokovnjaki za veterinarstvo, kmetijstvo in zdravstvo.

(3) Posamezna strokovna dela inšpekcijskega nadzorstva iz tega zakona, in sicer patoanatomsko diagnostiko, veterinarskosanitarne preglede, diagnostične in druge preiskave, opravljajo javni veterinarski zavodi.

5. Veterinarski inšpektor

124. člen

(veterinarski inšpektor)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo, v skladu s pristojnostmi veterinarske inšpekcije, neposredno opravlja veterinarski inšpektor.

(2) Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva izkazuje veterinarski inšpektor s službeno izkaznico, ki jo izda predstojnik veterinarske, uprave.

(3) Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva na meji izkazuje inšpektor s službeno izkaznico in znakom mejnega veterinarskega inšpektorja, ki ju izda predstojnik veterinarske uprave.

(4) Zavezanec po tem zakonu mora inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje nadzorstva.

125. člen

(pristojnosti veterinarskega inšpektorja in strokovnega delavca)

(1) Pri inšpekcijskem nadzorstvu ima veterinarski inšpektor poleg pravic in dolžnosti, ki jih ima po drugih predpisih, še te pravice in dolžnosti:

1. pregledovati živali, živila in surovine, dodatke, krmo, vodo in odpadke glede zdravstvene

ustreznosti ter odrediti ukrepe za preprečevanje pojava, za odkrivanje, zatiranje ter izkoreninjenje kužne bolezni;

2. prepovedati proizvodnjo, promet in uporabo krme in vode, če vsebujejo patogene mikrobe ali za zdravje živali ali ljudi škodljive snovi;

3. prepovedati promet s kožami živali, ki so bile zaklane brez veterinarskosanitarnega pregleda ali izvirajo od poginulih živali, za katere ni veterinarskega potrdila o neokuženosti območja kot tudi če niso uskladiščene ločeno od preiskanih kož;

4. prepovedati nakladanje in prekladanje živali, živil in surovin, krme in odpadkov, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;

5. prepovedati uporabo vozil za prevoz živali, živil in surovin, krme, vode za napajanje in odpadkov, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;

6. prepovedati uporabo hlevov in drugih objektov za rejo živali, postaj in pristanišč za nakladanje, prekladanje in razkladanje živali, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;

7. prepovedati klanje živali, zbiranje in obdelavo surovin ter proizvodnjo živil, če niso izpolnjeni predpisani pogoji;

8. prepovedati promet in uporabo surovin ter živil, ki zdravstveno niso ustrezna;

9. prepovedati promet in uporabo zdravil, mamil in strupov za uporabo v veterinarski medicini, ki niso neoporečni;

10. prepovedati izdajanje zdravstvenih spričeval, če se pojavi kužna bolezen ali sum kužne bolezni, ali če je žival iz hlevaz nejasnimi epizootiološkimi razmerami;

11. odvzeti in uničiti surovine, živila, krmo ter zdravila za živali, ki higiensko niso ustrezni;

12. odrediti način usposobitve pogojno uporabnih surovin, živil in krme ali predelavo v druge namene;

13. odrediti odpravo nepravilnosti v proizvodnji in prometu z živalmi, živili, surovinami, krmo, in zdravili;

14. prepovedati rabo poslovnih prostorov, naprav in priprav za proizvodnjo in promet, za industrijske, obrtne, trgovinske, gostinske in druge namene, če niso urejeni v skladu s predpisi;

15. odvzeti vzorce živil in surovin, dodatkov in odpadkov, krme, vode, sredstev za varstvo živali,

živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov, da se preizkusi, ali ustrezajo predpisom o zdravstveni ustreznosti;

16. pečatiti sredstva za delo, delovne prostore, opremo in predmete, ki so pod njegovim nadzorstvom;

17. odrediti ukrepe iz 14. in 19. člena tega zakona ter nadzorovati njihovo izvajanje;

18. določiti meje okuženega in ogroženega območja in poročati o pojavih kužnih bolezni in o delu veterinarske službe;

19. nadzorovati promet in uporabo sredstev za dezinfekcijo, dezinsekcijo in deratizacijo po tem zakonu;

20. odrediti potrebne veterinarskosanitarne ukrepe za varstvo krme in vode za napajanje živali;

21. nadzorovati izdajanje zdravstvenih spričeval, zbiranje in uporabo sredstev;

22. pregledovati poslovne knjige, evidence o rezultatih preiskav in druge listine fizičnih in pravnih oseb, ki se nanašajo na izvajanje predpisov o veterinarstvu in predpisov o dajanju zdravil v promet;

23. zbirati podatke in obvestila od odgovornih oseb, prič, izvedencev in drugih oseb, če je to potrebno;

24. začasno odvzeti živali, živila, surovine, krmo, zdravila, živalsko seme, jajčne celice in zarodke ter odpadke in druge predmete v zvezi s kaznivim dejanjem ali prekrškom;

25. izreči denarno (mandatno) kazen na kraju samem v primerih, ki jih določa ta zakon, predlagati uvedbo postopka zaradi prekrška oziroma prijaviti kaznivo dejanje;

26. odrediti ukrepe za zaščito živali pred mučenjem.

(2) Pri opravljanju strokovnih del iz tega zakona ima strokovni delavec javne veterinarske službe pravico in dolžnost odvzeti vzorec iz 15. točke prejšnjega odstavka, izdati spričevala in druga potrdila o zdravstvenem stanju, s strokovnim navodilom določiti ukrepe iz 2., 3., 4., 5., 7., 8., 12., 13., 14., 15., 16. in 26. točke ter izreči denarno kazen iz 25. točke prejšnjega odstavka.

(3) Pri opravljanju strokovnih del iz 17. točke prvega odstavka tega člena ima strokovni delavec javne veterinarske službe pravico in dolžnost s strokovnim navodilom določiti ukrepe iz 14. člena ter 1., 2., 4., 5., 6., 7., 11., 12., 15., 16. in 19. alineje prvega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Pri opravljanju strokovnih del po tem zakonu lahko pooblaščen osebna Veterinarskega zavoda Slovenije takoj na kraju samem izterja kazen od tistih, ki storijo prekršek iz 143. člena tega zakona.

126. člen

(ukrepi v veterinarskih organizacijah)

Če veterinarski inšpektor pri nadzoru veterinarske organizacije ugotovi pomanjkljivosti, lahko odredi te ukrepe:

- odpravo organizacijskih in higienskotehničnih ter drugih pomanjkljivosti, ki povzročajo neustrezno kakovost ali strokovnost dela;
- začasno prepove opravljanje veterinarske dejavnosti, če je zaradi pomanjkljivosti oziroma nepravilnosti ogroženo zdravje ljudi in živali;
- prepove opravljanje veterinarske dejavnosti, če ne izpolnjuje pogojev za samostojno delo, če začne opravljati dejavnost pred izdajo odločbe, če nima koncesije oziroma dovoljenja.

127. člen

(ukrepi pri razmnoževanju živali)

Če veterinarski inšpektor ugotovi, da živali niso zdrave oziroma niso sposobne za pridobivanje semena, da živalsko seme, jajčne celice in zarodki ne ustrezajo predpisanemu standardu zdravstvene ustreznosti in minimalnim zdravstvenim pogojem za oploditveno sposobnost, ali ugotovi slabšo plodnost plemenjaka, se odredi en ali več ukrepov:

- da mora imetnik živali zagotoviti popoln pregled oploditvene sposobnosti plemenjaka;
- da mora laboratorij o semenjevalnega središča ugotoviti razloge neustreznosti živalskega semena, jajčnih celic in zarodkov;
- da mora o semenjevalno središče preveriti lastnosti živalskega semena oporečne serije tudi v

skladišču osemenjevalnega središča;

- da mora osemenjevalec, pri katerem so bili ugotovljeni pomanjkljivosti in slabi rezultati, odpraviti pomanjkljivosti;
- da mora začasno prenehati pridobivati seme in izvajati druge ukrepe za preprečevanje in zatiranje kužnih bolezni, ki jih določa ta zakon;
- prepovedati promet z zdravstveno neustreznim živalskim semenom, jajčnimi celicami in zarodki;
- uničiti vse zdravstveno oporečno seme, jajčne celice in zarodke.

128. člen

(ukrepi v prometu)

Če veterinarski inšpektor ugotovi, da so zdravstvena spričevala ali druga predpisana potrdila za živali, surovine in živila, ki so bili pripeljani, pomanjkljiva ali da so iz krajev z nejasnimi epizootiološkimi razmerami, ali če ugotovi, da dokumentov sploh ni, lahko odredi:

- da mora imetnik obdržati živali določen čas v karanteni;
- kraj in pogoje za karanteno oziroma začasno skladiščenje;
- preglede in diagnostične preiskave.

129. člen

(pristojnost mejnega veterinarskega inšpektorja)

Pri inšpekcijskem nadzorstvu ima veterinarski inšpektor na mejnem prehodu poleg pravic in dolžnosti, ki jih ima po drugih predpisih, še te pravice in dolžnosti:

1. opraviti veterinarskosanitarni nadzor pošiljk in nadzor spremljajoče dokumentacije pošiljk iz tega zakona;
2. preiskovati pošiljke iz tega zakona, ki se izvažajo in uvažajo, da bi ugotovili njihovo zdravstveno

stanje;

3. izdajati, kadar je za to pooblaščen, zdravstvena spričevala za pošiljke iz 27. člena tega zakona, ki se izvažajo;

4. jemati vzorce živil, surovin in odpadkov ter krme brez plačila njihove vrednosti, da bi laboratorijsko ugotovili njihovo zdravstveno ustreznost;

5. pregledovati poslovne knjige in listine pravnih oseb in posameznikov v zvezi z izvajanjem določb tega zakona o prometu pošiljk čez mejo Republike Slovenije;

6. zbirati podatke in obvestila od odgovornih oseb, prič, izvedencev in drugih oseb, kadar je to potrebno, da uspešno opravi svoje delo;

7. prijaviti kaznivo dejanje oziroma predlagati uvedbo postopka o prekršku;

8. voditi evidenco izvoznih, uvoznih in tranzitnih pošiljk pri prehodu čez državno mejo;

9. opravljati nadzor uvoznih, izvoznih in tranzitnih pošiljk in skladišča na mejnih prehodih;

10. opravljati nadzor nad dezinfekcijo vozil, skladišč in naprav na mejnih prehodih, carinskih skladiščih in prostih carinskih conah;

11. spremljati pojave in gibanja živalskih kužnih boleznih v sosednji državi ter o tem obveščati veterinarsko upravo;

12. veterinarskozdravstveno pregledovati in nadzorovati izvozne, uvozne, tranzitne pošiljke na mejnem prehodu;

13. opravljati še druga dela iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

130. člen

(ukrepi mejnega veterinarskega inšpektorja)

Pri opravljanju del iz 129. člena tega zakona ima mejni veterinarski inšpektor pravico in dolžnost odrediti ali ukreniti tole:

1. Prepovedati izvoz, uvoz in tranzit pošiljk iz tega zakona ne glede na to, od kje prihajajo, kam so namenjene in za kakšen namen:

- če pošiljka ali prevozno sredstvo ne ustreza predpisanim pogojem,
 - če pri pregledu ugotovi, da je pošiljka okužena, če sumi, da je okužena, ali če izvira z okuženega območja,
 - če ugotovi, da pošiljka nima predpisanega mednarodnega veterinarskozdravstvenega spričevala ali drugih potrebnih listin,
 - če ugotovi, da pošiljka ogroža zdravje živali in ljudi,
 - če živila, ki so namenjena za prehrano ljudi, vsebujejo več radioaktivnih snovi, bioloških ali kemičnih ostankov, kot je dovoljeno,
 - če živila niso higiensko ustrezna za prehrano ljudi.
2. Začasno prepovedati uvoz, izvoz in tranzit pošiljk, če je treba odpraviti pomanjkljivosti na pošiljki ali listini, ki jo spremlja.
 3. Odrediti uskladičenje pošiljke v registrirano skladišče, če je treba preiskati njeno zdravstveno stanje.
 4. Odvzeti osebam, ki pridejo čez državno mejo Republike Slovenije, živali, živila ter surovine in jih neškodljivo uničiti, če je tak ukrep določen s predpisi ministra.
 5. Odrediti tudi druge ukrepe za varstvo živali v skladu s tem zakonom in obveznostmi po mednarodnih pogodbah o zdravstvenem varstvu živali.
 6. Odrediti dezinfekcijo vozil, objektov in naprav, ki se uporabljajo pri ravnanju s pošiljkami.
 7. Prepovedati uporabo objektov na mejnem prehodu, če niso v skladu s predpisanimi pogoji.
 8. Prepovedati uporabo krme in stelje, če ne izpolnjujejo pogojev po tem zakonu.
 9. Prepovedati uporabo vozil za prevoz pošiljk, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev.
 10. Odrediti odpravo nepravilnosti v prometu s pošiljkami na mejnem prehodu.
 11. Začasno odvzeti pošiljko v zvezi s kaznivim dejanjem ali prekrškom.

131. člen

(upravni postopek)

(1) Veterinarski inšpektorji in pooblašteni delavci veterinarskih organizacij odločajo o pravicah, obveznostih oziroma pravnih koristih stranke po splošnem upravnem postopku, kolikor ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Zoper odločbo veterinarskega inšpektorja in mejnega veterinarskega inšpektorja je dovoljena pritožba na ministrstvo v osmih dneh od dneva vročitve odločbe.

(3) Pritožba ne odloži izvršitve odrejenih ukrepov. Izjemoma smeta veterinarski inšpektor, zoper katerega odločbo je vložena pritožba, kot tudi organ, ki je pristojen za odločanje o pritožbi, dovoliti, da se izvršitev odrejenih ukrepov odloži, če se ugotovi, da bi z izvedbo odrejenega ukrepa nastala nepopravljiva škoda, ki je drugače ni mogoče odvrniti, z odlogom pa zdravstveno varstvo občanov in živali ni ogroženo.

(4) Če gre za nujne ukrepe v javnem interesu, da bi se odvrnila neposredna nevarnost za zdravje ljudi in živali, ki jih ni mogoče odlagati, ima veterinarski inšpektor pravico brez prisotnosti pravne osebe ali posameznika, čigar poslovanje oziroma prostori, objekti in naprave so predmet inšpekcijskega nadzorstva oziroma njegove odgovorne osebe, opraviti inšpekcijsko nadzorstvo in izdati odločbo v skrajšanem postopku.

(5) V izjemno nujnih primerih, da bi se zavarovala ali odvrnila nevarnost za zdravje ljudi in živali, sme veterinarski inšpektor izdati tudi ustno odločbo. Veterinarski inšpektor mora izdati pisno odločbo najpozneje v osmih dneh po ustnem odločanju.

132. člen

(strokovni pogoji za veterinarskega inšpektorja)

(1) Veterinarski inšpektor mora imeti visoko strokovno izobrazbo veterinarskomedicinske smeri, najmanj pet let strokovne prakse in opravljen strokovni izpit za inšpektorja.

(2) Vodja notranje organizacijske enote v veterinarski upravi, vodja območne izpostave in vodja mejne veterinarske postaje morajo imeti visoko strokovno izobrazbo veterinarskomedicinske smeri in

specializacijo ali magisterij s področja veterinarskomedicinskih dejavnosti, najmanj 5 let strokovne prakse in opravljen izpit za inšpektorja, lahko pa tudi visoko strokovno izobrazbo veterinarskomedicinske smeri in najmanj 10 let strokovne prakse ter opravljen strokovni izpit za inšpektorja.

(3) Veterinarski inšpektor mora vsako tretje leto opravljati preizkus strokovne usposobljenosti.

6. Naloge policije, carinske službe in civilne zaščite

133. člen

(kontrola policije)

(1) Če policija pri opravljanju svojih nalog ugotovi, da imetniki živali nimajo zdravstvenega spričevala za živali iz 21. člena tega zakona, ki jih ženejo, jezdijo ali odpravljajo po železnici, z ladjo, letalom ali s cestnoprometnimi sredstvi, o tem nemudoma obvesti pristojnega veterinarskega inšpektorja in mu nudi potrebno pomoč v skladu s predpisi.

(2) Če policija pri opravljanju svojih nalog ugotovi, da imetniki živali nimajo zdravstvenega spričevala oziroma potrdila ali da prihajajo živali z okuženega območja, mora takšne živali pridržati do prihoda pristojne veterinarske organizacije, vendar največ do dve uri. Policija nudi veterinarski organizaciji potrebno pomoč v skladu s predpisi.

(3) Če policija pri opravljanju svojih nalog ugotovi, da se ne izvajajo ukrepi glede varstva okolja iz tega zakona, mora o tem obvestiti najbližjo veterinarsko organizacijo.

134. člen

(pomoč policije in civilne zaščite)

(1) Na zahtevo pristojnega veterinarskega inšpektorja policija pomaga pri omejitvi prometa z živalmi, prepovedi gibanja živali in oseb na okuženem območju ter pri izvajanju drugih ukrepov, ki jih določa ta zakon.

(2) Pri večjih epizootijah morata po sklepu Vlade Republike Slovenije pomagati pri preprečevanju širjenja in pri zatiranju kužnih bolezni tudi policija in civilna zaščita.

135. člen

(preprečevanje nedovoljenega prehoda)

(1) Policija in organi carinske službe v skladu s svojimi pristojnostmi preprečujejo nedovoljen prehod oziroma prevoz pošiljk zunaj določenih mejnih prehodov.

(2) Pošiljke iz 32. člena tega zakona, ki pridejo na ozemlje Republike Slovenije izven določenega mejnega prehoda, organi iz prvega odstavka tega člena zadržijo in o tem obvestijo pristojno veterinarsko inšpekcijo, ali pa prenapotijo na pristojen mejni prehod, če je prevoznik zaradi nevednosti ali drugega opravičljivega razloga zapeljal na napačni mejni prehod.

(3) S pošiljkami iz drugega odstavka tega člena se ravna po mednarodni pogodbi, če je v njej določen način ravnanja z njimi, oziroma po navodilu veterinarske uprave.

136. člen

(prometna nezgoda)

(1) Policija pomaga veterinarski službi pri opravljanju nalog ob prometni nezgodi med prevozom živali, živil, surovin in odpadkov.

(2) Če veterinarska organizacija ali veterinarski inšpektor pri opravljanju svojih nalog in pri izvajanju

ukrepov naleti na fizični odpor ali na oviranje pri opravljanju svojih nalog ali če tak odpor in oviranje utemeljeno pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

137. člen

(prekrški pravnih oseb in samostojnih podjetnikov)

(1) Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če ravna v nasprotju s 13. členom;
2. če ne izvede kakšnega odrejenih ukrepov za preprečevanje kužnih bolezni (14. člen);
3. če imetnik živali ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 15. člena;
4. če veterinarski strokovni delavec ravna v nasprotju s tretjim odstavkom 15. člena;
5. če ravna v nasprotju s četrtem odstavkom 15. člena;
6. če ravna v nasprotju s 16. členom;
7. če ravna v nasprotju s prvi m ali tretjim odstavkom 17. člena;
8. če ne izvaja odrejenih ukrepov (19. člen);
9. če kljub prepovedi izda zdravstveno spričevalo (četrti odstavek 21. člena);
10. če ravna v nasprotju s sedmim in osmim odstavkom 28. člena;
11. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 34. člena;
12. če za objekte in opremo za klanje živali, za objekte in opremo za obdelavo, predelavo in skladiščenje ni bil opravljen veterinarskosanitarni pregled (drugi odstavek 34. člena);
13. če ravna v nasprotju s 35. členom;
14. če da v promet surovine ali živila v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 36. člena;
15. če ravna v nasprotju s prvim ali tretjim odstavkom 37. člena;
16. če ne izvede kakšnega od odrejenih ukrepov za preprečevanje škodljivih posledic zaradi

- ostankov zdravil in drugih škodljivih snovi v surovinah, živilih in krmilih (prvi odstavek 39. člena);
17. če ravna v nasprotju s 50. členom;
18. če veterinarska organizacija ravna v nasprotju z 52. členom;
19. če ne izvaja ukrepov, ki jih odredi Vlada Republike Slovenije ali minister (drugi odstavek 109. in 112. člen);
20. če ne izvaja posebnih strokovnih in drugih nalog, ki jih odredi minister (110. člen);
21. če ne izvaja ukrepov, ki jih odredi minister (111. člen).
- (2) Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

138. člen

(prekrški pravnih oseb in samostojnih podjetnikov)

- (1) Z denarno kaznijo najmanj 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:
1. če naloži, razloži, preloži skladišči, predela ali dodela pošiljko, ki je namenjena za izvoz ali če je uvožena brez obveznega veterinarskosanitarnega pregleda (drugi odstavek 26. člena);
 2. če na mejnih prehodih brez veterinarskosanitarskega nadzora preloži ali uskladišči pošiljko, namenjeno za izvoz (prvi odstavek 27. člena);
 3. če brez odločbe veterinarske uprave uvozi ali v tranzitu prepelje ali skladišči pošiljko (prvi odstavek 28. člena);
 4. če uvoženih živali ne obdrži določen čas v karanteni ali če ne opravi določenih preiskav v karanteni (prvi odstavek 29. člena);
 5. če za zakol uvožene kopitarje, parkljarje, perutnino ali kunce kolje v klavnici, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (četrti odstavek 29. člena);
 6. če zunaj določenih mejnih prehodov uvozi, izvozi ali v tranzitu prepelje pošiljke (prvi odstavek 32. člena);

7. če uvozi, izvozi ali v tranzitu prepelje pošiljke v nasprotju s 33. členom;
 8. če brez dovoljenja za javno potrošnjo proizvaja, prodaja ali odkupuje mleko ali mlečne izdelke (38. člen);
 9. če ravna v nasprotju z 41. členom;
 10. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 42. člena;
 11. če izvozi surovine, živila, ribe in perutnino za pleme, valilna jajca ali drugo blago v nasprotju s 46. do 48. členom;
 12. če ravna v nasprotju z 49. členom;
 13. če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 51. člena; 14. če ravna v nasprotju s 53. členom;
 16. če da v promet goveje, ovčje ali kozje kože, ki niso bile preizkušene na vranični prisad (drugi odstavek 57. člena).
- (2) Z denarno kaznijo najmanj 40.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

139. člen

(prekrški pravnih oseb in samostojnih podjetnikov)

- (1) Z denarno kaznijo najmanj 180.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:
1. če ne zagotovi trajne in nemotene veterinarske dejavnosti (tretji odstavek 5. člena);
 2. če začne opravljati veterinarsko dejavnost, čeprav pristojni organ ni ugotovil, da izpolnjuje predpisane pogoje 74. člena;
 3. če ne zagotovi opravljanja nujne veterinarske pomoči (šesti odstavek 76. člena);
 4. če opravlja veterinarsko dejavnost brez dovoljenja (drugi odstavek 82. člena);
 5. če zaposli delavca, ki ne izpolnjuje pogojev (prvi odstavek 94. člena);
 6. če ne omogoči nemotenega nadzorstva (102. člen);
 7. če ne izvede odrejenih ukrepov (103. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 45.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

140. člen

(prekrški pravnih oseb in samostojnih podjetnikov)

(1) Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če ob nevarnosti kužnih boleznih in v vseh drugih primerih ogrožanja zdravja ljudi in živali ne obvešča pravilno in celovito vseh zainteresiranih (četrti odstavek 17. člena);
2. če naloži pošiljke živali ali živil v nasprotju s predpisanimi pogoji (tretji in četrti odstavek 22. člena);
3. če prevoznega sredstva, s katerim odpravlja pošiljke pod veterinarskosanitarnim nadzorom, ne čisti ali ne dezinficira po razkladanju ali pred nakladanjem v primerih, ki jih določi pristojni organ (prvi odstavek 23. člena);
4. če na zahtevo pristojnih organov ne pokaže zdravstvenega spričevala ali drugega predpisanega navodila (prvi odstavek 25. člena);
5. če prevoznik ne prijavi prometne nezgode najbližji veterinarski organizaciji (drugi odstavek 25. člena);
6. če veterinarska organizacija ne zagotovi veterinarske pomoči, ne določi ukrepov ali ne organizira prevoza, ali če klavnica ne zagotovi odvoza (tretji in četrti odstavek 25. člena);
7. če skladišči, pakira, predeluje ali obdeluje živila ali surovine v prostih carinskih conah ali konsignacijskih skladiščih brez veterinarskosanitarnega nadzora mejnega veterinarskega inšpektorja (drugi odstavek 30. člena);
8. če mejnega veterinarskega inšpektorja oziroma javnega veterinarskega zavoda ne obvesti o prispeli pošiljki (prvi odstavek 31. člena);
9. če javnega veterinarskega zavoda ne obvesti v roku ali ga sploh ne obvesti v roku začetku proizvodnje (četrti odstavek 34. člena);

10. če ne zagotovi zakola bolne ali poškodovane živali (drugi odstavek 37. člena);
 11. če ravna v nasprotju s 44. členom;
 12. če ravna v nasprotju s 45. členom;
 13. če ravna v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 47. člena;
 14. če ravna v nasprotju s 54. členom;
 15. če ravna v nasprotju s 55. členom;
 16. če ravna v nasprotju s 56. členom;
 17. če ravna v nasprotju s prvim in petim odstavkom 57. člena;
 18. če ne vodi evidence o izvoru odkupljenih kož (tretji odstavek 57. člena);
 19. če spravlja ali skladišči surove kože v prostorih, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev (četrti odstavek 57. člena);
 20. če ne da v določenem roku predpisanih podatkov in poročil, če ne vodi predpisane evidence ali če da nepravilne podatke (75. člen).
- (2) Z denarno kaznijo najmanj 25.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

141. člen

(prekrški posameznikov)

- (1) Z denarno kaznijo najmanj 40.000 tolarjev se za prekrške iz prvega odstavka 138. člena kaznuje posameznik.
- (2) Z denarno kaznijo najmanj 40.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, če ravna v nasprotju s 96. členom.
- (3) Z denarno kaznijo najmanj 25.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka 140. člena kaznuje posameznik.

142. člen

(mandatna kazen)

(1) Z denarno kaznijo 20.000 tolarjev, ki se izterja na kraju samem, se kaznuje pravna oseba ali posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti:

1. če ravna v nasprotju z 10. členom;
2. če ravna v nasprotju z 12. členom;
3. če za živali nima predpisanega zdravstvenega spričevala ali če živali v prometu niso označene (prvi, drugi in peti odstavek 21. člena);
4. če organizira razstavo, ocenjevanje in tekmovanje živali, drugo prireditvev ali organizirano prodajo živali, živalski vrt ali prodajo živil zunaj poslovnih prostorov brez dovoljenja pristojnega organa (24. člena);
5. če nima veterinarske napotnice za divjačino ali če ne opravlja predpisanih preventivnih ukrepov (prvi in tretji odstavek 40. člena);
6. če ne omogoči nemotenega nadzorstva (četrti odstavek 124. člena).

(2) Z denarno kaznijo 5.000 tolarjev, ki se izterja na kraju samem, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

(3) Z denarno kaznijo 5.000 tolarjev, ki se izterja na kraju samem, se za prekršek kaznuje posameznik, če stori katero od dejanj iz prvega odstavka tega člena.

143. člen

(varstveni ukrepi)

(1) Za prekršek iz 6. točke prvega odstavka 138. člena in iz drugega odstavka 141. člena tega zakona se izreče poleg kazni tudi varstveni ukrep odvzema predmetov, s katerimi je bil storjen prekršek.

(2) Za prekršek iz 5. točke prvega odstavka 138. člena tega zakona se lahko izreče poleg kazni tudi varstveni ukrep prepovedi opravljanja dejavnosti za določen čas.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

144. člen

(nadaljevanje dela veterinarskih zavodov)

(1) Obstoječe veterinarske delovne organizacije in veterinarske postaje, ki svoje organiziranosti niso uskladile z zakonom o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37/85, v nadaljnjem besedilu: veterinarski zavodi) nadaljujejo delo, dokler se ne preoblikujejo v skladu s tem zakonom.

(2) Objekti, ki so bili zgrajeni za opravljanje veterinarskih dejavnosti, in oprema za te namene morajo ohraniti to namembnost in se lahko uporabljajo samo za opravljanje veterinarskih dejavnosti.

145. člen

(prepoved statusnih sprememb in razpolaganja s sredstvi)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona so veterinarskim zavodom prepovedane vse statusne spremembe, ki pomenijo spremembo v strukturi obstoječega kapitala, dokler se ne preoblikujejo v skladu s tem zakonom.

(2) Dokler se veterinarski zavod ne preoblikuje v skladu s tem zakonom, lahko samo s predhodnim soglasjem ministrstva proda, vlaga ali kakor koli razpolaga s sredstvi večje vrednosti, če to presega redno poslovanje veterinarskega zavoda.

(3) Šteje se, da so sredstva večje vrednosti, če ena ali več transakcij v obračunskem letu presega 5% knjižne vrednosti družbenega kapitala veterinarskega zavoda.

146. člen

(lastninjenje veterinarskih zavodov)

Veterinarski zavodi se lastninijo tako, da:

1. postanejo z dnem uveljavitve tega zakona last Republike Slovenije vsa sredstva in obveznosti do virov sredstev ter bremena, ki so bila v obstoječih veterinarskih zavodih (veterinarskih delovnih organizacijah in veterinarskih postajah) izključno ali pretežno namenjena za opravljanje dejavnosti, ki jih bo po tem zakonu lahko opravljal le javni veterinarski zavod (drugi odstavek 71. člena);
2. preostali družbeni kapital, ki po izločitvi sredstev, obveznosti do virov sredstev ter bremen, namenjenih opravljanju javne veterinarske službe v javnem zavodu, ostane v obstoječem veterinarskem zavodu se lastnini na način, ki ga določa 148. člen tega zakona.

147. člen

(lastninjenje v korist Republike Slovenije)

(1) Pristojni organ veterinarskega zavoda v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona ugotovi sredstva in obveznosti do virov sredstev ter bremena iz 1. točke 146. člena tega zakona in predlaga njihovo razdelitev ministru. V tem predlogu predlaga tudi prenos delavcev, ki izključno ali pretežno opravljajo dejavnosti, ki jih po tem zakonu lahko opravlja le javni veterinarski zavod, na javni veterinarski zavod. Hkrati ugotovi tudi delež družbenega kapitala, ki postane last občin oziroma mesta Ljubljane, glede na njihova vlaganja v zadnjih 10 letih in ga predloži v soglasje ministrstvu. Ministrstvo mora v enem mesecu od prejema dati soglasje ali imenovati komisijo, ki bo na novo ugotovila delež oziroma delavce, sicer se šteje, da je soglasje dano. Komisijo sestavljajo predstavnik veterinarskega zavoda, predstavniki ministrstva in veterinarske uprave.

(2) Veterinarski zavod v roku iz prejšnjega odstavka izdela otvoritveno bilanco po stanju na dan 1. 1. 1993 po metodologiji, ki velja za lastninjenje podjetij, prav tako pa izdela tudi razdelitveno bilanco, v

kateri razdeli sredstva, namenjena opravljanju dejavnosti po drugem odstavku 71. člena tega zakona in sredstva, namenjena opravljanju zasebne veterinarske dejavnosti ter oboje predloži v soglasje ministrstvu, ki ravna enako kot v prejšnjem odstavku.

(3) Zoper odločbo ministrstva glede ugotovitve deleža, otvoritvene in razdelitvene bilance ter prenosa delavcev ni možna pritožba, možen pa je upravni spor, ki ga lahko sprožijo veterinarski zavod, sindikat in družbeni pravobranilec v roku 30 dni po prejemu odločbe.

(4) Na podlagi pravnomočne odločbe ugotovljena sredstva, namenjena opravljanju dejavnosti po drugem odstavku 71. člena tega zakona, se izločijo iz veterinarskega zavoda in se z njimi ustanovi javni veterinarski zavod, ki je v tem delu pravni naslednik bivšega zavoda.

(5) Za ugotovljeni delež občini ali mestu Ljubljani sklene zavod pogodbo o ureditvi medsebojnih razmerij. S pogodbo zavodu ni mogoče naložiti obveznosti, na podlagi katerih bi bilo oteženo lastninjenje ali poslovanje dela zavoda, ki se lastnini po 148. členu tega zakona. Če pogodba ni sklenjena odloča o ureditvi premoženjskih razmerij pristojno sodišče v nepravdnem postopku.

(6) Če veterinarski zavod ne predloži predloga po prejšnjih odstavkih tega člena, postane celoten družbeni kapital veterinarskega zavoda last Republike Slovenije, kolikor sindikat zaposlenih ali družbeni pravobranilec v roku 30 dni po obvestilu pisno ne zahteva, da predlog delitve premoženja in otvoritveno bilanco zaradi zavarovanja pravic zaposlenih pripravi ministrstvo.

148. člen

(lastninjenje preostalega družbenega kapitala)

(1) Družbeni kapital, ki po izločitvi ostane v veterinarskem zavodu, se ponudi v odkup delavcem; zaposlenim v veterinarskih zavodih, bivšim zaposlenim in upokojenim delavcem, z možnostjo lastninjenja po veterinarskih zavodih ali po veterinarskih postajah.

(2) Veterinarski zavod razdeli zaposlenim, bivšim zaposlenim in upokojenim delavcem navadne delnice za največ 20% vrednosti družbenega kapitala v zameno za lastninske certifikate oziroma ožjim družinskim članom zaposlenih, bivših zaposlenih in upokojenih, kot preostanek delnic do

vrednosti 20% družbenega kapitala, če le-ta ni bil razdeljen. V primeru, da naštetih subjektov predložijo veterinarskemu zavodu lastniške certifikate v vrednosti, ki presega 20% vrednosti družbenega kapitala, se presežni del uporabi v notranjem odkupu.

(3) Pravico do notranjega odkupa v programu lastninskega preoblikovanja za notranji odkup predvidenega družbenega kapitala imajo vsi zaposleni, bivši zaposleni in upokojeni delavci veterinarskega zavoda oziroma veterinarske postaje, in se za njegovo izvedbo smiselno uporabljajo določbe ZLPP, ki urejajo notranji odkup, razen prenosa na sklade po 22. členu zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij.

(4) Preostanek družbenega kapitala se lastnini z javno prodajo delnic, pri čemer veterinarski zavod oziroma postaja zagotovi predkupno pravico v korist zaposlenih, ki morajo svojo odločitev o nakupu delnic v roku 60 dni od ponudbe pisno sporočiti veterinarskemu zavodu.

(5) Zavod nakaže certifikate in kupnino za družbeni kapital na Sklad Republike Slovenije za razvoj, ki jo mora razdeliti med sklade po 22. členu zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij v ustreznih deležih.

(6) Če veterinarski zavod ne predloži programa lastninjenja v šestih mesecih po pravnomočni določitvi deleža javnega veterinarskega zavoda oziroma občin, postane celoten družbeni kapital last Sklada Republike Slovenije za razvoj in se preoblikuje po zakonu o privatizaciji pravnih oseb, ki so družbeni kapital prenesle na Sklad Republike Slovenije za razvoj.

149. člen

(lastninjenje veterinarskih zavodov, ki opravljajo tudi kmetijske dejavnosti)

(1) Če opravljajo veterinarski zavodi tudi kmetijske dejavnosti, se po postopku in na način, določen v 147. členu tega zakona, na predpisani način razdelijo tudi sredstva, obveznosti do virov sredstev, bremena ter delavci in to glede na pretežno namembnost za veterinarsko oziroma kmetijsko dejavnost.

(2) Glede na ugotovljeno namembnost sredstev, obveznosti do virov sredstev, bremen in dejavnost

delavcev se iz veterinarsko-kmetijskega zavoda do 31. 12. 1995 izloči veterinarski del, pri čemer se ta del hkrati lastnini po 147. in 148. členu tega zakona. Kmetijski del zavoda nadaljuje z delom, dokler ne uskladi svoje organiziranosti s posebnimi predpisi.

150. člen

(veterinarske obratne ambulante v osemenjevalnih središčih)

- (1) Veterinarske obratne ambulante v osemenjevalnih središčih nadaljujejo delo v skladu s tem zakonom.
- (2) Veterinarske obratne ambulante v osemenjevalnih središčih se lastninijo v skladu s predpisi o javnih službah na področju kmetijstva.

151. člen

(veterinarske obratne ambulante v podjetjih)

Veterinarske obratne ambulante se lastninijo kot del podjetij, v katerih so, in nadaljujejo delo v skladu s tem zakonom in v obsegu kot do zdaj, morajo pa biti organizirane kot posebne enote podjetja.

152. člen

(reorganizacija)

- (1) Mreža javne veterinarske službe se določi v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona.
- (2) Vlada Republike Slovenije ustanovi javne veterinarske zavode v štirih mesecih po uveljavitvi tega

zakona.

(3) Ministrstvo verificira javne veterinarske zavode v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

153. člen

(ustanovitev veterinarske zbornice)

- (1) Veterinarska zbornica se ustanovi v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.
- (2) Javna pooblastila, ki jih določa ta zakon, začne zbornica izvajati, ko ministrstvo ugotovi, da so izpolnjeni strokovni, kadrovski in materialni pogoji za prevzem posameznega javnega pooblastila.
- (3) Do prevzema javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka opravlja te naloge veterinarska uprava.

154. člen

(rok za izdajo izvršilnih predpisov)

- (1) Vlada izda predpis iz 4. alinee 108. člena tega zakona v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.
- (2) Minister izda izvršilne predpise:
 - iz 33. alinee 114. člena tega zakona v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona;
 - iz 1., 6., 7., 12., 19., 22., 26., 31., 34. in 36. alinee 114. člena tega zakona, 2. alinee 115. člena tega zakona in 4. alinee 116. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona;
 - druge predpise pa v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

155. člen

(prenos sredstev pristojbin)

(1) Agencija Republike Slovenije za plačilni promet, nadziranje in informiranje odvede takoj po uveljavitvi tega zakona sredstva posebnih računov za zdravstveno varstvo živali proračunov občin po stanju 31. 12. 1994 na proračun Republike Slovenije.

(2) S prenosom sredstev iz prejšnjega odstavka prevzame proračun Republike Slovenije tudi obveznosti posebnih računov za zdravstveno varstvo živali občinskih proračunov.

156. člen

(akreditiranje laboratorijev)

Pooblaščen laboratoriji opravijo postopek akreditacije v treh letih po uveljavitvi tega zakona.

157. člen

(predpisi, ki ostanejo veljavni)

Do uveljavitve izvršilnih predpisov iz tega zakona se še uporabljajo:

- Navodilo o znamenjih, po katerih je mogoče sklepati, da se je pojavila živalska kužna bolezen ter o načinu in postopku poročanja o tem (Uradni list SFRJ, št. 43-576/67 in 40-570/77);
- Odredba o kužnih boleznih, za katere je treba takoj poskrbeti, da se ugotovi kužna bolezen ali vzrok pogina (Uradni list SFRJ, št. 1-9/78);
- Pravilnik o načinu, postopku in ukrepih za zatiranje in izkorenitev slinavke in parkljevke (Uradni list SFRJ, št. 5-35/70, 32-389/70 in 40-565/77);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjenje stekline pri živalih (Uradni list SFRJ, št. 39-505/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjenje vraničnega prisada pri živalih (Uradni list SFRJ, št. 39-506/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje leptospiroze živali (Uradni list SFRJ, št. 6-36/88);

- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje kužne malokrvnosti konjev (Uradni list SFRJ, št. 39-503/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje klasične prašičje kuge (Uradni list SFRJ, št. 6-42/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje tifusa perutnine (Uradni list SFRJ, št. 6-43/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje salmoneloze perutnine (Uradni list SFRJ, št. 6-44/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje atipične kokošje kuge (Uradni list SFRJ, št. 39-507/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje bruceloze goved, drobnice in prašičev (Uradni listi SFRJ, št. 34-528/89);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje goveje levkoze (Uradni list SFRJ, št. 39-504/88);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje tuberkuloze živali (Uradni list SFRJ, št. 22-277/89);
- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjanje infektivnega bovinega rinotraheitisa in infektivnega pustularnega vulvovaginitisa (Uradni list SFRJ, št. 63-959/89);
- Pravilnik o obrazcu zdravstvenega spričevala za živali (Uradni list SFRJ, št. 39-502/88);
- Pravilnik o načinu nakladanja, prekladanja in razkladanja pošiljk živali, živalskih proizvodov, živalskih surovin in živalskih odpadkov v notranjem prometu, izvozu, uvozu in tranzitu, o pogojih, ki jih mora izpolnjevati prevozno sredstvo, o higiensko-tehničnih pogojih, ki jih mora izpolnjevati pošiljka, in o obrazcu potrdila o zdravstvenem stanju pošiljke, namenjene v izvoz (Uradni list SFRJ, št. 69/90 in RS, št. 39-1951/92);
- Pravilnik o načinu razkuževanja prevoznih sredstev, s katerimi se prevažajo pošiljke živali, proizvodov, surovin in odpadkov živalskega izvora (Uradni list SFRJ, št. 11-278/89);
- Pravilnik o vrsti pošiljk živali in proizvodov živalskega izvora, za katera ni potrebna določba o veterinarsko-sanitarnih pogojih, ki jih morajo te pošiljke izpolnjevati pri uvozu (Uradni list RS, št. 20-1001/92);
- Pravilnik o pogojih in trajanju karantene za uvožene živali (Uradni list SFRJ, št. 6-41/88);
- Pravilnik o izvajanju preventivnih ukrepov med karanteno (Uradni list SRS, št. 39-2088/88);

- Pravilnik o pogojih za prevoz živali v javnem prevozu v zračnem prometu (Uradni list SFRJ, št. 42-550/88, popravek 45/88);
- Pravilnik o največjih količinah škodljivih snovi in sestavin v krmi (Uradni list SFRJ, št. 2-11/90);
- Pravilnik o pogojih, pod katerimi se smejo dajati v promet in uporabljati za krmljenje živali krmila in surovine za izdelavo krmnih mešanic za krmljenje živali, ki vsebujejo radioaktivne snovi nad določenimi mejami aktivnosti (Uradni list SFRJ, št. 6-37/88);
- Pravilnik o načinu opravljanja veterinarskosanitarnega pregleda in kontrole živali pred zakolom in proizvodov živalskega izvora (Uradni list SFRJ, št. 68-1081/89 in RS, št. 39-1950/92);
- Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati objekti za klanje živali, obdelavo, predelavo in skladiščenje proizvodov živalskega izvora (Uradni list SFRJ, št. 53-810/89);
- Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati klavnice za klanje živali iz uvoza (Uradni list SFRJ, št. 53-809/89);
- Pravilnik o laboratorijskih testih in metodah ter o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati veterinarske organizacije združenega dela, ki preverjajo izide laboratorijskih preiskav na področju diagnostike kužnih bolezni živali in veterinarsko-sanitarne neoporečnosti surovin in proizvodov živalskega izvora (Uradni list SFRJ, št. 37-468/88);
- Navodila o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati organizacije združenega dela za opravljanje dezinfekcije, dezinsekcije in deratizacije (Uradni list SFRJ, št. 22-291/88);
- Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati postaje, pristanišča in javna letališča za nakladanje, prekladanje in razkladanje pošiljk živali (Uradni list SFRJ, št. 6-39/88);
- Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati objekti za živali ter skladišča za proizvode, surovine in odpadke živalskega izvora na mejnih prehodih (Uradni list SFRJ, št. 6-40/88);
- Pravilnik o pogojih in trajanju karantene za uvožene živali (Uradni list SFRJ, št. 6-41/88);
- Pravilnik o programu in načinu opravljanja izpitov na tečajih za osnovno znanje o živalskih kužnih boleznih in o predpisih (Uradni list SRS, št. 3-109/78 in 43-2289/88);
- Navodilo o bolezenskih znamenjih, po katerih je mogoče soditi, da se je pojavila živalska kužna bolezen ter o načinu in postopku obveščanja o tem (Uradni list SRS, št. 40-1642/85, 28-1541/88 in 7-364/90);

- Navodilo o načinu pošiljanja materiala, ki je potreben za diagnostično preiskavo (Uradni list SRS, št. 39-2089/88);
- Pravilnik o ukrepih za preprečevanje in zatiranje živalskih kužnih bolezni (Uradni list SRS, št. 40-1643/85);
- Odredba o ukrepih za preprečevanje klasične prašičje kuge (Uradni list SRS, št. 30-1311/85, popravek 31/85);
- Pravilnik o ukrepih za preprečevanje in zatiranje klostridijskega enteritisa pujskov (Uradni list SRS, št. 28-539/88);
- Pravilnik o ukrepih za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje hemoragične bolezni kuncev in zajcev (Uradni list SRS, št. 7-363/90);
- Odredba o ukrepih za preprečevanje nalezljive malokrvnosti kopitarjev (Uradni list SRS, št. 7-355/81);
- Pravilnik o kužnih boleznih, s katerimi ne smejo biti okužena osemenjevalna središča, plemenske črede in jate, valilnice, ribogojnice in vzrejališča matic (Uradni list SRS, št. 3-106/78 in 28-1540/88);
- Navodilo za izvajanje preventivnih ukrepov pri klanju bolnih živali, v sili zaklanih živali in pri klanju živali iz hlevov z nepreverjeno ali sumljivo epizootiološko situacijo (Uradni list SRS, št. 39-1701/87);
- Navodilo o dokumentaciji in o načinu dela upravnega organa v postopku za uveljavljanje odškodnine za živali, surovine in predmete (Uradni list SRS, št. 10-544/88);
- Pravilnik o strokovnih, organizacijskih, kadrovskih in higiensko-tehničnih pogojih za delo veterinarskih organizacij (Uradni list SRS, št. 40-1641/85);
- Odločba o pooblastitvi veterinarskih organizacij za opravljanje posameznih dejavnosti zdravstvenega varstva živali (Uradni list SRS, št. 39-2091/88 in 9-389/89);
- Odločba o imenovanju komisije za veterinarsko-sanitarni nadpregled živali, surovin in proizvodov živalskega izvora (Uradni list SRS, št. 39-2092/88);
- Pravilnik o pripravništvu, strokovnih izpitih in izpopolnjevanju strokovne izobrazbe v veterinarskih organizacijah (Uradni list SRS, št. 7-316/83 in 13-662/87);
- Pravilnik o sistematičnem nadzorstvu nad zdravjem in sposobnostjo za pridobivanje živalskega semena in oplojevanje ter o zdravstveni neoporečnosti živalskega semena in plemenjakov (Uradni

list SRS, št. 32-1522/81);

- Pravilnik o programu in načinu opravljanja izpitov na tečajih za preglednike divjačine v lovskih organizacijah (Uradni list SRS, št. 3-110/78 in 43-2290/88);

- Navodila o preventivnih ukrepih za zagotavljanje neoporečnega pregleda, transporta in zbiranja divjačine (Uradni list SRS, št. 27-1286/87);

- Pravilnik o načinu neškodljivega odstranjevanja živalskih trupel in odpadkov živalskega izvora ter o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati objekti in oprema za zbiranje, neškodljivo odstranjevanje in ugotavljanje vzroka pogina ter prevozna sredstva za prevoz živalskih trupel in odpadkov živalskega izvora (Uradni list SFRJ, št. 53-811/89);

- Odredba o določitvi območja, na katerem mora biti zagotovljen reden odvoz živalskih odpadkov (Uradni list SRS, št. 3-104/78);

- Pravilnik o minimalnih higienskih in tehničnih pogojih prostorov, v katerih se spravljajo ali skladiščijo kože (Uradni list SRS, št. 21-1123/81);

- Navodilo o vodenju registra o živalih in objektih, o nabavi in izdaji zdravstvenih spričeval ter o vplačanih pristojbinah, dovoljenju za promet z mlekom in mlečnimi izdelki za javno potrošnjo, potrdilu o prijavi in registraciji psa in o opravljeni vakcinaciji proti steklini ter o postopku pri vodenju in izdajanju teh listin in o evidenci (Uradni list SRS, št. 39-2090/88);

- Navodilo o evidencah, ki jih vodijo upravni organi, pristojni za veterinarsko inšpekcijo in pooblašene veterinarske organizacije združenega dela v Republiki Sloveniji (Uradni list SRS, št. 17-892/84);

- Pravilnik o ukrepih za zaščito živali pred mučenjem pri izvajanju zdravstvenega varstva živali (Uradni list SRS, št. 40-1645/85);

- Navodilo o pogojih za izdajo dovoljenja za poskus na živalih v znanstveno-raziskovalne namene (Uradni list, št. 40-1646/85 in 22-1071/87);

- Odlok o ustanovitvi mejnih veterinarskih postaj (Uradni list RS, št. 17-613/91 in 7-831/92);

- Pravilnik o vrstah pošiljk živali in proizvodov živalskega izvora, za katere ni potrebna odločba o veterinarsko-sanitarnih pogojih, ki jih morajo te pošiljke izpolnjevati pri uvozu (Uradni list RS, št. 20-1001/92);

- Pravilnik o ukrepih za zatiranje in izkoreninjenje kužnih bolezní čebel (Uradni list RS, št. 20/002/92);
- Odredba o določitvi mejnih prehodov za izvoz, uvoz in tranzit pošiljk živali, proizvodov, surovin in odpadkov živalskega izvora, semena za umetno osemenjevanje, oplojenih jajčnih celic za oplojevanje živali ter drugih predmetov, s katerimi se lahko prenese kužna bolezen živali (Uradni list RS, št. 11-567/92);
- Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk parkljarjev, izdelkov iz surovin, ki izvirajo od parkljarjev iz Republike Makedonije (Uradni list RS, št. 23.1080/93);
- Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk parkljarjev, izdelkov in surovin, ki izvirajo od parkljarjev iz Republike Albanije, Republike Bosne in Hercegovine, Črne gore in Srbije (Uradni list RS, št. 25-1154/93);
- Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk parkljarjev, izdelkov in surovin, ki izvirajo od parkljarjev iz Republike Bolgarije (Uradni list RS, št. 26-1167/93);
- Odredba o prepovedi in omejitvah uvoza in prevoza pošiljk parkljarjev izdelkov in surovin, ki izvirajo od parkljarjev iz evropskih držav (Uradni list RS, št. 29-1289/93,59-2138/93 in 63-2329/93);
- Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk parkljarjev, izdelkov in surovin, ki izvirajo od parkljarjev iz Republike Hrvaške (Uradni list RS, št. 55-2015/93);
- Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev, iz Zvezne Republike Nemčije (Uradni list RS, št. 59-2139/93);
- Pravilnik o ukrepih za preprečevanje, ugotavljanje in zatiranje vnetja vimena pri kravah (Uradni list RS, št. 39-1614/93);
- Odredba o izvajanju preventivnih ukrepov zaradi odkrivanja in preprečevanja živalskih kužnih bolezní v letu 1994 (Uradni list RS, št. 72-2657/93);
- Uredba o pristojbinah za zdravstvena spričevala in potrdila ter o kriterijih in merilih za določitev pristojbin za veterinarskosanitarne preglede v notranjem prometu ter o višini pristojbin za veterinarskosanitarne preglede pošiljk v prometu čez državno mejo (Uradni list RS, št. 17-717/94);
- Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev iz nekaterih krajev v Republiki Italiji (Uradni list RS, št. 48-1865/94);

- Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev iz okrajev Komarno, Lučenec, Mihalovce, Rimavska Sobota in Roznava v Republiki Slovaški (Uradni list RS, št. 52-2008/94);
 - Odredba o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk parkljarjev, izdelkov in surovin, ki izvirajo od parkljarjev iz Helenske Republike (Grčija) (Uradni list RS, št. 48-1863/94);
 - Odredba o spremembi odredbe o prepovedi uvoza in prevoza pošiljk domačih in divjih prašičev ter izdelkov in surovin, ki izvirajo od domačih in divjih prašičev iz nekaterih krajev v Republiki Italiji (Uradni list RS, št. 53-1959/94);
 - Odredba o spremembi odredbe o prepovedi uvoza in prevoza parkljarjev in izdelkov iz surovin, ki izvirajo od parkljarjev iz evropskih držav (Uradni list RS, št. 9-368/94)
- predpisi, izdani od 1. decembra 1994 do uveljavitve tega zakona.

158. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z uveljavitvijo tega zakona se preneha uporabljati zakon o varstvu živali pred kužnimi boleznimi, ki ogrožajo vso državo (Uradni list SFRJ, št. 43-635/86).

(2) Z uveljavitvijo tega zakona preneha veljati zakon o zdravstvenem varstvu živali (Uradni list SRS, št. 37-1512/ 85), razen v delu, ki ureja zaščito živali pred mučenjem (78. in 79. člen) ter kazenske določbe zaradi mučenja živali - prvi, drugi in četrti odstavek 118. člena v zvezi z 12. in 13. točko 118. člena, prvi in drugi odstavek 12. člena v zvezi s 6. točko 122. člena ter prvi odstavek 124. člena).

159. člen

(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1995.

Št. 510-01/92-2/6

Ljubljana, dne 20. decembra 1994.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Jožef Školč l. r.
